SPRAWOZDANIE

RADY ADWOKACKIEJ

W WARSZAWIE

ZA OKRES

1.XII. 1937 - 1.VI. 1938

1938 WARSZAWA 1938

NAKŁADEM IZBY ADWOKACKIEJ WARSZAWSKIEJ

SPRAWOZDANIE
RADY ADWOKACKIEJ
W WARSZAWIE

ZA OKRES

1.XII. 1937 - 1.VI. 1938

1938 WARSZAWA 1938

NAKŁADEM IZBY ADWOKACKIEJ WARSZAWSKIEJ

Druk. Rolnicza, Złota 24

W S T Ę P.

Sprawozdanie niniejsze obejmuje tylko częściowy okres pracy Rady Adwokackiej w Warszawie od dn. 1 grudnia 1937 r. do dn. 31 maja 1938 r. W związku z ustawową koniecznością zwołania Walnego Zebrania w ciągu miesiąca od daty wejścia w życie nowego prawa o ustroju adwokatury, a to celem dokonania wyboru 3 członków Rady Naczelnej oraz członków Komisji Rewizyjnej i ich zastępców, Rada Adwokacka uważała za niezbędne złożenie ogółowi kolegów szczegółowego sprawozdania ze swej dotychczasowej działalności. W myśl postanowień nowego prawa — działalność obecnej Rady ma trwać jeszcze do dn. 12 sierpnia 1938 r., a więc Rada obecna będzie musiała uzupełnić niniejsze sprawozdanie jeszcze za pozostały okres czasu zgodnie z uchwałą Wydziału Wykonawczego Rady Naczelnej, — całokształt sprawozdania z zamknięciami rachunkowymi, sprawdzonymi przez nowoobraną Komisję Rewizyjną przekaże nowej Radzie Adwokackiej celem przedstawienia go do zatwierdzenia Walnemu Zebraniu w październiku 1939 r.

2

I. Skład Rady Adwokackiej.

Podział i Organizacja Pracy.

Skład Rady. W wyniku wyborów uzupełniających, dokonanych na dorocznym Walnym Zgromadzeniu Adwokatów Izby w dniu 27 listopada 1937 r., skład Rady Adwokackiej w Warszawie na okres 1937/38 był następujący:

1. Barcikowski Wacław — 1-y rok kadencji
2. Baumberg Ignacy — 2-gi rok kadencji
3. Blenau Zygmunt — 3-ci rok kadencji
4. Grodziński Natan — 3-ci rok kadencji
5. Honigwill Ludwik — 2-gi rok kadencji
6. Kempner Rafał — 2-gi rok kadencji
7. Kopankiewicz Zygmunt — 1-y rok kadencji
8. Korboński Stefan — 1-y rok kadencji
9. Nowodworski Leon — 2-gi rok kadencji
10. Rosensztadt Bolesław — 1-y rok kadencji
11. Rudziński Mieczysław — 2-gi rok kadencji
12. Seidenman Salomon — 1-y rok kadencji
13. Stopnicki Józef — 2-gi rok kadencji
14. Suligowski Bohdan — 3-ci rok kadencji
15. Szaciński Mieczysław — 3-ci rok kadencji
16. Święcicki Stanisław — 1-y rok kadencji
17. Tatarkiewicz Jan — 3-ci rok kadencji
18. Urbanowicz Stefan — 3-ci rok kadencji
19. Zadrowski Feliks — 2-gi rok kadencji

Na pierwszym posiedzeniu w powyższym składzie, odbytym w dniu 1 grudnia 1937 roku, członkowie Rady Z. Ble-

nau, L. Nowodworski, B. Suligowski, J. Tatarkiewicz i F. Zadrowski ze względów, wyłuszczonych w deklaracji ustępującego Dziekana L. Nowodworskiego, złożyli mandaty członków Rady.

Z uwagi na przepis art. 5 p. 3 i 48 p. 1 pr. o u. a. sprawę rezygnacji powyższych pięciu członków Rady Rada Adwokacka postanowiła przedstawić do decyzji Naczelnej Radzie Adwokackiej, której rozstrzygnięcie dotychczas nie nastąpiło.

Głosami pozostałych członków Rada Adwokacka, stosownie do art. 40 pr. o u. a., postanowiła ukonstytuować się na tym samym posiedzeniu przez dokonanie wyborów i podziału czynności.

Gdy przed przystąpieniem do wyboru Dziekana wysunięta została kandydatura adw. Stefana Urbanowicza, złożył on oświadczenie następujące:

> „Wobec wydarzeń i starcia poglądów, które miały miejsce w najbliższym okresie czasu, poprzedzającym dzisiejsze konstytucyjne posiedzenie Rady, jak również wobec wysunięcia mojej kandydatury na stanowisko Dziekana Rady zmuszony jestem ze swej strony oświadczyć, co następuje:
>
> Uważam niezłomnie, że adwokatura w Państwie Polskim musi być z ducha i kultury polska, a Polacy z ducha i kultury winni posiadać zabezpieczoną na przyszłość zdecydowaną większość w Izbie oraz we władzach korporacyjnych. Zgadzając się na ewentualne objęcie stanowiska Dziekana, mam na widoku, że tak zasłużony dla dobra naszego stanu Kolega Dziekan Leon Nowodworski odmówił przyjęcia tego stanowiska, potrzeby zaś naszego stanu, jako samorządnego wolnego zawodu, oraz przepisy ustawy wymagają, aby Rada ukonstytuowała się zaraz na pierwszym posiedzeniu“.

Deklaracje b. Dziekana L. Nowodworskiego i innych członków Rady przytoczone zostały w pełnym brzmieniu w protokóle posiedzenia konstytucyjnego Rady, zamieszczonym in extenso w „Palestrze".[1])

Prezydium. W wyniku wyborów skład Prezydium Rady był w okresie sprawozdawczym następujący:

Dziekan	— Stefan Urbanowicz
Wicedziekan	— Stanisław Święcicki
Przewodniczący Kolegium Rzeczników Dyscyplinarnych	— Mieczysław Rudziński
Sekretarz	— Józef Stopnicki
Zastępca Sekretarza	— Stefan Korboński
Skarbnik	— Wacław Barcikowski
Zastępca Skarbnika	— Zygmunt Kopankiewicz.

Rzecznicy Dyscyplinarni. Obowiązki rzeczników dyscyplinarnych pełnili wszyscy członkowie Rady z wyjątkiem Dziekana, Wicedziekana i Skarbnika.

Na Przewodniczącego Kolegium Rzeczników Dyscyplinarnych Rada Adwokacka powołała Mieczysława Rudzińskiego.

Bibliotekarz i Gospodarz. Ogólny zarząd biblioteką Izby powierzono członkowi Rady Ludwikowi Honigwillowi, a funkcje gospodarza lokalu Rady Adwokackiej oraz pokoi adwokackich w sądach — Wacławowi Barcikowskiemu.

Delegaci Rady Adwokackiej. Funkcje Delegatów Rady Adwokackiej i ich zastępców pełnili w okresie sprawozdawczym następujący członkowie Izby:

---

[1]) Patrz „Palestra", 1937 r., str. 1133.

Siedziba Sądu	Delegat	Zastępca
Biała Podlaska . .	Wincenty Skudro	Kazimierz Żmigrodzki
Białystok	Władysław Otto	Władysław Olszyński
Częstochowa . . .	Kazimierz Winnicki	Mieczysław Konarski
Łomża	Kazimierz Ryntflejsz	Adam Mieczkowski
Mława	Grzegorz Wierzbicki	Franciszek Zajewski
Piotrków	Dobrosław Kleyna	Wacław Walosiński
Płock	Marek Kozielski	Kazimierz Mayzner
Siedlce	Wacław Kęszycki	Bolesław Świderski
Sosnowiec	Janusz Borowski	Antoni Kon

D e l e g a t u r a w Ł o d z i. Funkcje przewodniczącego Delegatury sprawował w okresie sprawozdawczym adwokat Bolesław Fichna, a członkami Delegatury byli adwokaci: Bolesław Duszyński, Kazimierz Hartman, Szczepan Mazurowski, Edmund Moszkowski i Eugeniusz Zejda. Ponadto w skład Delegatury wchodził z urzędu członek Rady Rafał Kempner.

Seminaria dla aplikantów adwokackich. Kierownictwo seminariów dla aplikantów adwokackich Rada Adwokacka powierzyła, jak następuje:

w dziale prawa cywilnego:

grupa I-a (prawo materialne) — adwokatowi Wacławowi Mińkiewiczowi, a po jego śmierci—adwokatowi Jerzemu Krzywickiemu,

grupa II-a (prawo procesowe i handlowe) — adwokatowi Zygmuntowi Blenau'owi,

w dziale prawa karnego (grupa III-a) — adwokatowi Antoniemu Landau'owi,

w dziale prawa administracyjnego (grupa IV-a) — Dziekanowi Stefanowi Urbanowiczowi;

w dziale o charakterze ogólnym (grupa V-a) — Dziekanowi Stefanowi Urbanowiczowi.

Kierownictwo ogólne na prośbę Dziekana sprawował Wicedziekan Stanisław Święcicki.

Konsultacja dla niezamożnej ludności. Kierownictwo konsultacji adwokackiej dla niezamożnej ludności przy Sądzie Okręgowym w Warszawie powierzono członkowi Rady Józefowi Stopnickiemu. Współkierownictwo nad konsultacją sprawował członek Rady Ignacy Baumberg.

Komisje egzaminacyjne. W skład komisyj egzaminacyjnych z ramienia adwokatury wchodzili delegowani przez Radę Adwokacką jej członkowie oraz zaproszeni przez Radę członkowie Izby.[1])

Główna Komisja Zapomogowa. Na miejsce członków Komisji: adwokatów Mikołaja Kloczewskiego i Janusza Olchowicza, którzy ustąpili wskutek upływu kadencji (§ 23 statutu zapomóg pośmiertnych), wybranego do Rady adwokata Zygmunta Kopankiewicza, oraz adwokatów Stanisława Peszyńskiego i Eugeniusza Pieńkowskiego, którzy złożyli mandaty, Rada Adwokacka uchwałami z dn. 7 i 21 grudnia 1937 r. powołała na członków Głównej Komisji Zapomogowej adwokatów: Mieczysława Dźbikowskiego, Apolinarego Kostro, Władysława Rostropowicza, Tadeusza Słońskiego i Władysława Tomorowicza. W ten sposób w okresie sprawozdawczym w skład Komisji wchodzili: M. Dźbikowski, B. Kaminer, A. Kostro, W. Rostropowicz, T. Słoński i W. Tomorowicz.

---

[1]) Skład komisyj egzaminacyjnych podano w rozdziale 8-ym sprawozdania.

Obowiązki przewodniczącego Komisji pełnił, w myśl § 24 statutu, członek Rady - skarbnik W. Barcikowski, a w jego zastępstwie — członek Rady - zastępca skarbnika Z. Kopankiewicz. Na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 1938 r. na sekretarza Komisji wybrany został Bolesław Kaminer, a na jego zastępcę — Władysław Rostropowicz.

Na prośbę adwokata Mieczysława Dźbikowskiego Rada Adwokacka uchwałą z dnia 1 lutego 1938 r. zwolniła go od obowiązków członka Komisji.

Komisja do spraw sądownictwa polubownego. Wobec zrzeczenia się mandatów przez adwokatów: Władysława Gintowt - Dziewałtowskiego, Jana Jodzewicza i Bronisława Zdanowicza Rada Adwokacka uchwałą z dnia 18 stycznia 1938 r. powołała na członków Komisji adwokatów: Zygmunta Jaczewskiego, Romana Lichtenbauma, Stefana Polkowskiego i Stanisława Kazimierza Poznańskiego, wobec czego w okresie sprawozdawczym w skład Komisji wchodzili: L. Altberg, W. Bitner, M. Borzęcki, A. Czerski, K. Hartman, Z. Jaczewski, A. Jurkowski, A. Kostro, W. Lewinson, R. Lichtenbaum, T. Michalski, Z. Nowicki, St. Polkowski, L. Potok, S. K. Poznański, M. Tomasini, A. Tyszyński, St. Wójcicki, W. Zylber i L. Żaryn. Obowiązki przewodniczącego Komisji Rada Adwokacka powierzyła członkowi Rady N. Grodzińskiemu.

Komisja biblioteczna. Przewodniczącym Komisji był członek Rady — bibliotekarz L. Honigwill, a z jej składu[1]) ustąpił wskutek złożenia mandatu członek Izby Stefan Glaser.

Komitet zarządzający fundacją im. F. Kotermanowiczowej. Skład Komitetu był następujący: przewodniczący z urzędu — Dziekan St. Urbanowicz, zastępca przewodniczącego — Bolesław Bielawski, przewodniczący komisji stypendialnej — Feliks Zadrowski, sekretarz — Zygmunt Blenau, skarbnik — Bohdan Suligowski. Dokooptowany w dniu 9 listopada 1937 r. do składu Komitetu adwokat Maurycy So-

---

[1]) Patrz sprawozdanie za r. 1936/37, str. 7.

nenberg przed objęciem funkcji zastępcy skarbnika Komitetu zmarł.

Posiedzenia Rady i jej Prezydium. Posiedzenia plenarne Rady Adwokackiej odbywały się stale raz na tydzień — we wtorki — z wyjątkiem okresów feryj świątecznych.

Uchwałą z dnia 1 lutego 1938 r. (prot. Nr. 8 § 39) Rada Adwokacka postanowiła utrzymać w okresie sprawozdawczym dotychczasową praktykę[1]) co do stałego wyznaczania dni posiedzeń Rady, przeznaczonych na referaty poszczególnych członków Rady.

Prezydium odbywało stale posiedzenia co tydzień — w poniedziałki.

Biuro Rady. Skład osobowy biura Rady, obejmującego: kancelarię ogólną, dział księgowości, kasę, bibliotekę oraz sekretariaty Kolegium Rzeczników Dyscyplinarnych i Sądu Dyscyplinarnego, był w okresie sprawozdawczym następujący:

Dyrektor biura — Dudziński Zygmunt, kierownik księgowości — Nowicki Ignacy, kierownik sekretariatu Kolegium Rzeczników Dyscyplinarnych — Śmiarowska Helena, kierownik sekretariatu Sądu Dyscyplinarnego — Brayczewska Maria.

Urzędnicy: Andrzeykowicz Maria, Dudzińska Zofia, Gałecki Leonard, Herbstówna Janina, Komorowski Ryszard, Korytkowska Maria, Leszczewska Wacława, Markowski Julian, Przyborzyna Zofia, Sztajnert Zygmunt, Świerżewski Walerian.

Zbieraniem zaległych składek izbowych i pośmiertnych oraz kosztów postępowania dyscyplinarnego zajmowało się w okresie sprawozdawczym 6-ciu inkasentów.

---

[1]) Patrz sprawozdanie za r. 1935/36, str. 10.

Obsługę biura Rady i pokojów adwokackich w Sądach Apelacyjnym, Okręgowym i Grodzkim pełniło 7 woźnych i 2 gońców.

Ruch pism w okresie sprawozdawczym był następujący:

Dziennik podawczy zawierał numerów	— 7 231.
Dziennik wychodzący zawierał numerów	— 7 328.

Biuro prowadzi cały szereg repertoriów, wykazów i skorowidzów, a nadto administrację wydawanego nakładem Izby czasopisma „Palestra“.

II. Działalność Rady Adwokackiej.

1. Sprawy ogólne.

Udział Izby w zbiórce na Fundusz Obrony Narodowej. W dalszym ciągu podjętej w latach ubiegłych[1]) akcji zbiórki na Fundusz Obrony Narodowej Rada Adwokacka w dniu 16 listopada 1937 r. wystosowała „Wezwanie do wszystkich członków Izby Adwokackiej Warszawskiej w sprawie składek na R.O.N. [2])“ w którym, powołując się na uprzednie wezwania, zwróciła się do tych członków Izby, którzy dotąd obowiązku obywatelskiego nie spełnili, aby składki wpłacili jak najrychlej, nie dopuszczając do tego, żeby udział adwokatury, a zwłaszcza stołecznej Izby Adwokackiej, w ogólnym darze prawnictwa polskiego dla Armii Polskiej okazał się zbyt nikłym, nie odpowiadającym znaczeniu i powadze palestry.

Nie poprzestając na powyższym wezwaniu ogólnym, Rada Adwokacka uchwaliła zwrócić się ustnie lub pisemnie do poszczególnych członków Izby, zwłaszcza tych, którzy z uwagi na swoją sytuację materialną mogliby składkę wpłacić z łatwością, a tego dotąd nie uczynili, upoważniając zarazem adwokata Jana Podkomorskiego do przeprowadzenia powyższej akcji. Wobec zrzeczenia się przez adwokata Podkomorskiego powierzonego mu mandatu, akcję tę po dniu 1 grudnia 1937 r. podjął członek Izby Tadeusz Słoński.

Na polecenie Dziekana Rady inkasenci odwiedzili wszystkich członków Rady, proponując im wpłacenie składek.

---

[1]) Patrz sprawozdania za r. 1935/36, str. 13 i za r. 1936/37, str. 13.
[2]) Patrz „Palestra“ 1937 r., str. 1150.

Z sumy zł. 11.542.51, która wpłynęła ze składek, Rada Adwokacka po potrąceniu kosztów organizacji zbiórki przekazała Naczelnej Radzie Adwokackiej sumę zł. 11.466.09.

Dziekan Rady został zaproszony do Wydziału Wykonawczego Komitetu Zbiórki Prawnictwa Polskiego na FON.

Dziekan i Sekretarz Rady wzięli udział w odbytej w dniu 22 maja 1938 r. uroczystości przekazania sprzętu wojennego, ufundowanego ze składek prawnictwa polskiego na F. O. N.

Udział Izby w akcji pomocy zimowej. W związku z apelem Ogólno - Polskiego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym do dobrowolnych świadczeń w pięciu miesiącach zimowych na rzecz akcji zimowej pomocy bezrobotnym Rada Adwokacka na mocy uchwały z dnia 21 grudnia 1937 r. (prot. Nr. 4 § 30) wydała do członków Izby komunikat[1]) w którym wezwała ich do spełnienia powyższego obowiązku obywatelskiego, podając jednocześnie podstawy i normy świadczeń.

Udział Izby w zbiórce na budowę ścigaczy dla polskiej marynarki wojennej. Wskutek odezwy okręgu stołecznego Ligi Morskiej i Kolonialnej Rada Adwokacka, mając na uwadze, że w akcji społeczeństwa polskiego, mającej na celu dozbrojenie Polski na morzu, adwokatura polska powinna wziąć jak najszerszy udział, w wystosowanym do członków Izby komunikacie[2]) wezwała ich do składania ofiar na powyższy cel oraz zleciła inkasentom Rady, aby podczas inkasowania składek proponowali uskutecznianie wpłat na rzecz Ligi Morskiej i Kolonialnej, zajmującej się zbiórką na budowę ścigaczy.

Udział Izby w zbiórce na „Dar Narodowy 3 Maja“. Na prośbę Zarządu Głównego Polskiej Macierzy Szkolnej i Obywatelskiego Komitetu Zbiórki na „Dar Narodowy 3 Maja“

---

[1]) Komunikat Nr. 229, patrz „Palestra" 1938 r., str. 61.

[2]) Komunikat Nr. 233, patrz „Palestra" 1938 r., str. 258.

Rada Adwokacka wezwała komunikatem[1]) członków Izby do licznego udziału w akcji zbiórkowej na powyższy cel, a Dziekan Rady wziął udział w Komitecie Zbiórki.

Sprawa fundacji im. Fr. Kotermanowiczowej. Od pomyślnego dla fundacji wyroku Sądu Apelacyjnego spadkobiercy ś. p. Kotermanowiczowej odwołali się do Sądu Najwyższego, który sprawy dotychczas nie rozstrzygnął.

Pertraktacje ze spadkobiercami nie dały wyniku, ponieważ propozycje polubownego załatwienia sporu złożone zostały tylko w imieniu części zainteresowanych osób.

Wobec uchylenia przez Sąd Apelacyjny sekwestru nad stanowiącą majątek fundacji nieruchomością przy ul. Chmielnej Nr. 23 fundacja w dniu 15 grudnia 1937 r. wprowadzona została w posiadanie tej nieruchomości. W powyższej dacie Komitet zarządzający fundacją[2]) objął administrację nieruchomości, powołując na administratora p. Tadeusza Rokickiego. Bezpośrednią kontrolę nad działalnością administratora sprawował skarbnik Komitetu.

Ponieważ do czasu definitywnego zakończenia procesu w Sądzie Najwyższym rozpoczęcie przez fundację właściwej działalności, jaką jest rozdawnictwo stypendiów, nie było możliwe, działalność Komitetu sprowadzała się do zarządzania majątkiem fundacji. W tym stanie rzeczy Komitet uznał, że do czasu zakończenia procesu wydatki należy możliwie jak najbardziej ograniczyć. Komitet postanowił przede wszystkim ustalić za pośrednictwem biegłego, jaki jest stan domu, czy nie ma potrzeby podjęcia pilnych robót ze względu na bezpieczeństwo mieszkańców i jakie remonty powinny być przeprowadzone jeszcze w roku bieżącym; zlecono nadto biegłemu ustalenie wartości nieruchomości. ,

Powołany na biegłego inż. arch. Stanisław Woyciechowski w złożonej w dniu 7 lutego 1938 r. pisemnej opinii

---

[1]) Komunikat Nr. 235, patrz „Palestra" 1938 r., str. 372.

[2]) Patrz wyżej str. 8.

wartość techniczną domu ustalił na sumę około 485.000 zł., zaznaczając, iż wartość handlowa może być niższa i że ustalić ją można według dochodu rocznego. Stan domu uznał biegły za na ogół dobry, wskazał wszakże na konieczność dokonania szeregu pilnych napraw drobniejszych z tym, że naprawy poważniejsze mogą być odłożone do lat następnych.

Na podstawie opinii biegłego Komitet zarządził niezwłoczne dokonanie remontów pilnych.

Nadwyżki wpływów nad wydatkami przechowywane są narazie na książeczkach oszczędnościowych P. K. O.

Wobec podniesionych ze strony Banku Gospodarstwa Krajowego wątpliwości natury formalnej sprawa wypłacenia przez tenże Bank sumy 92.000 złotych, uzyskanej przez sekwestratora z dochodu z nieruchomości, nie została jeszcze załatwiona.

Wydawnictwo „Palestry". Wobec zrzeczenia się przez Dziekana Leona Nowodworskiego stanowiska redaktora naczelnego „Palestry" Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 7 grudnia 1937 r. (prot. Nr. 2 § 2) postanowiła przyjąć powyższą rezygnację do wiadomości i wyrazić ustępującemu redaktorowi serdeczne podziękowanie za poniesione trudy. Na opróżnione stanowisko Rada Adwokacka powołała Dziekana Stefana Urbanowicza.

Funkcje sekretarza i redaktora odpowiedzialnego „Palestry" pełnił nadal członek Izby Kazimierz Kraushar.

W okresie sprawozdawczym ukazało się 6 numerów „Palestry", zawierających, jak i poprzednio, — prócz artykułów o charakterze naukowym i zawodowym i zwykłych działów — działy oficjalne, w których zamieszczono orzecznictwo Naczelnej Rady Adwokackiej, Rady Adwokackiej i Sądu Dyscyplinarnego Izby oraz wyczerpujące wiadomości z życia korporacyjnego.

„Palestra" wydaje nadal zainicjowany przed kilku laty „Biuletyn Naczelnej Rady Adwokackiej", redagowany, sto-

sownie do odnośnych uchwał Naczelnej Rady Adwokackiej, przez członka Izby Mieczysława Ettingera.

Redakcja „Palestry“ dokładała usilnie starań, by wszelkie wiadomości i artykuły, dotyczące spraw adwokatury, ukazywały się na jej łamach, i nie szczędziła wysiłków, by zyskać współpracę wybitnych członków korporacji.

Korzystając ze sposobności, redakcja „Palestry“ zwraca się do członków Izby z gorącym apelem, by do własnego pisma nadsyłali wszelkie wiadomości i artykuły, mogące interesować ogół adwokatury.

Czasopismo „Palestra“ zostało zaproszone do wzięcia udziału w Komitecie dla opracowania monografii „Adwokatura w Polsce“. W odbytym w dniu 7 i 8 maja 1938 r. posiedzeniu Komitetu w imieniu „Palestry“ uczestniczyli naczelny redaktor Stefan Urbanowicz oraz sekretarz i redaktor odpowiedzialny Kazimierz Kraushar.

Sprawa monografii „Adwokatura w Polsce“. Na zaproszenie powołanego do życia przy Radzie Adwokackiej we Lwowie Komitetu organizacyjnego dla stworzenia monografii adwokatury polskiej Rada Adwokacka uchwałą z dnia 25 stycznia 1938 r. (prot. Nr. 7 § 21) delegowała do powyższego Komitetu Dziekana St. Urbanowicza, członka Rady Bolesława Rosensztadta i członka Izby Jerzego Krzywickiego.

Dwaj pierwsi wzięli udział w posiedzeniach Komitetu, odbytych we Lwowie w dniach 7 i 8 maja 1938 r. Na posiedzeniach tych Komitet zakreślił ścisłe zasady dalszej pracy oraz stwierdził, że wydanie monografii, w której zostałaby omówiona rola adwokatury i jej znaczenie społeczne, jest konieczne i że dzieło to powinno się ukazać w możliwie niedługim czasie, jako oficjalne wydawnictwo Naczelnej Rady Adwokackiej i wszystkich Izb Adwokackich.

Czynności reprezentacyjne. Ustalonym już zwyczajem, po ukonstytuowaniu się Rady Adwokackiej w obecnej kaden-

cji, Dziekan Rady wraz z Wicedziekanem złożyli wizyty urzędowe: pp. Ministrowi i Wiceministrowi Sprawiedliwości, pp. Pierwszym Prezesom i Prezesom Sądu Najwyższego i Najwyższego Trybunału Administracyjnego, pp. Pierwszemu Prokuratorowi Sądu Najwyższego i Prokuratorowi do spraw adwokatury, pp. Prezesom i Prokuratorom Sądu Apelacyjnego i Sądu Okręgowego w Warszawie, p. Prezesowi Prokuratorii Generalnej, p. Kierownikowi Sądu Grodzkiego w Warszawie oraz seniorom adwokatury stołecznej adwokatom Cezaremu Ponikowskiemu i Stanisławowi Szczepańskiemu.

Wszyscy wyżej wymienieni przedstawiciele świata prawniczego rewizytowali Prezydium Rady w jej siedzibie.

W toku wizyt omawiany był szereg kwestyj bieżących, dotyczących adwokatury i sądownictwa.

Z okazji trzeciej rocznicy śmierci Marszałka Józefa Piłsudskiego Prezydium Rady było obecne w dniu 12 maja 1938 r. na odprawionym w Katedrze uroczystym nabożeństwie a następnie—w godzinach, przeznaczonych w programie uroczystości dla samorządu gospodarczego i zawodowego — złożyło w imieniu Rady Adwokackiej w Warszawie wieniec u stóp wystawionego w tym dniu na tarasie pałacu Belwederskiego pomnika Marszałka.

Na zaproszenie Prezydenta m. st. Warszawy Dziekan Rady wziął udział w Stołecznym Komitecie Obywatelskim przyjęcia J. W. Regenta Królestwa Węgier Mikołaja Horthy, który odwiedził Polskę w charakterze gościa Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Dziekan Rady był na odczycie prof. Istrate Micescu, b. ministra spraw zagranicznych Królestwa Rumunii.

W dniu 15 grudnia 1937 r. złożył wizytę w siedzibie Rady Dziekan Rady Adwokackiej w Lille Francis Decaux. Dziekan St. Urbanowicz rewizytował gościa.

Dziekan St. Urbanowicz był obecny na dwóch odczytach, wygłoszonych w Warszawie w dniach 7 i 8 lutego 1938 r.

przez p. Maurice Garçon, adwokata z Paryża, oraz w urządzonych na cześć wybitnego gościa przyjęciach w Ambasadzie Francuskiej i Instytucie Francuskim.

Wicedziekan St. Święcicki był na inauguracji odbytego w dniu 27 lutego 1938 r. walnego zgromadzenia Zrzeszenia Sędziów i Prokuratorów.

Członek Rady - Sekretarz J. Stopnicki witał Zjazd Związku Zrzeszeń Pracowników Sądowych i Prokuratorskich.

Dziekan Rady złożył wizytę Radzie Adwokackiej w Krakowie; w toku powyższej wizyty Dziekan zaznajomił się w szczególności z systemem egzaminów adwokackich w Izbie Krakowskiej.

Na zaproszenie „Stowarzyszenia Prawników w Piotrkowie“ Dziekan St. Urbanowicz w dniu 26 marca 1938 r. wygłosił w Piotrkowie odczyt na temat „Kontrola sądowa nad działalnością administracji według przepisów obowiązujących w Państwie Polskim“. Na odczyt przybyła licznie miejscowa adwokatura z delegatem Rady adwokatem Dobrosławem Kleyną na czele, Prezes i Prokurator Sądu Okręgowego oraz przedstawiciele magistratury sądowej i prokuratury.

2. Nowelizacja prawa o ustroju adwokatury.

Stanowisko Rady Adwokackiej. Jeszcze w poprzednim okresie sprawozdawczym Rada Adwokacka opracowała uwagi do projektu rządowego ustawy. [1])

Ponieważ w toku obrad sejmowych projekt ten uległ znacznym zmianom, Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 1 lutego 1938 r. zajęła się ich rozważeniem, po czym, w wyniku przeprowadzonej dyskusji, w dniu 4 lutego 1938 r. wystosowała do Naczelnej Rady Adwokackiej pismo treści następującej:

---

[1]) Patrz sprawozdanie za r. 1936/37, str. 25.

W związku z wiadomościami prasowymi o wprowadzeniu przez Komisję Prawniczą Sejmu istotnych poprawek do projektu prawa o ustroju adwokatury, ograniczających w sposób dotkliwy dotychczasowy zakres samorządu adwokackiego, stołeczna Rada Adwokacka, poważnie zaniepokojona powyższymi informacjami, rozważała istotę ich na ostatnim swoim posiedzeniu.

W wyniku rozważań Rada Adwokacka zajęła zdecydowane stanowisko przeciwko zamierzonym przez Komisję Prawniczą Sejmu ograniczeniom samorządu adwokackiego, w szczególności przeciwko projektowanej zasadzie zatwierdzania wyborów do władz korporacyjnych przez Ministra Sprawiedliwości; ponadto Rada Adwokacka wypowiedziała się przeciwko zamierzonemu wprowadzeniu do Ustawy zasady działania prawa wstecz.

Wreszcie Rada Adwokacka jeszcze raz podniosła nader ważną okoliczność, że projekt w redakcji ostatnio ustalonej absolutnie nie rozwiązuje zagadnienia trudności odbywania Walnych Zebrań w Izbach o licznym składzie członków i że przewidywana możność głosowania przez pełnomocników ani powyższego zagadnienia nie rozwiązuje ani nie stanowi pożądanej inowacji.

Rada Adwokacka postanowiła powyższe swoje stanowisko przedstawić Radzie Naczelnej, jako reprezentantce całej adwokatury w państwie, uprawnionej do wystąpienia w powyższej kwestii do czynników urzędowych — oraz wnosi o zwołanie przez Radę Naczelną w czasie jak najszybszym konferencji z udziałem przedstawicieli wszystkich Rad Okręgowych celem zajęcia zdecydowanego stanowiska przeciwko niepożądanym ograniczeniom samorządu adwokackiego w projekcie ustawy.

Konferencja z Prezesem Naczelnej Rady Adwokackiej. Dziekan Rady w dniu 3 lutego 1938 r. odbył konferencję z Prezesem Naczelnej Rady Adwokackiej. W konferencji tej z inicjatywy Dziekana wzięli również udział Dziekani Rad Adwokackich w Krakowie i Lwowie, a w jej toku wysunięto propozycję podjęcia kroków przeciwko ograniczeniu samorządu adwokackiego oraz przeciwko projektowi wprowadzenia zasady wstecznego działania ustawy.

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej przyrzekł postulaty Dziekanów przedstawić zebraniu plenarnemu Naczelnej Rady Adwokackiej.

Uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej. Naczelna Rada Adwokacka postanowiła nie zwoływać konferencji z udziałem przedstawicieli Rad Adwokackich, natomiast na posiedzeniach Komisji statutowo - regulaminowej, odbytych w dniach 4 i 9 lutego 1938 r., rozważyła projekt Sejmowej Podkomisji Prawniczej.

W wyniku prac Komisji Naczelna Rada Adwokacka na posiedzeniu plenarnym w dniu 19 lutego 1938 r. powzięła następujące uchwały:

1) wypowiedzieć się przeciwko obowiązkowi osobistego udziału adwokata w Walnym Zgromadzeniu, tudzież przeciwko możności udzielania innemu adwokatowi pełnomocnictwa na piśmie do głosowania (art. 14 ust. 1, 2 i 3 projektu prawa o ustroju adwokatury) oraz oświadczyć się za wprowadzeniem postanowienia, że regulamin wyborów i głosowania dla wszystkich izb adwokackich wyda Naczelna Rada Adwokacka i że pierwsze wybory do Rady Naczelnej odbędą się na walnych zgromadzeniach, zwołanych według dotychczasowych przepisów;

2) wypowiedzieć się przeciwko zatwierdzaniu wyborów członków rady adwokackiej i sądu dyscyplinarnego izby przez p. Ministra Sprawiedliwości, a natomiast prawo zatwierdzania powyższych wyborów oraz wyboru członków komisji rewizyjnej przyznać Naczelnej Radzie Adwokackiej ze skutkami, przewidzianymi w art. 20 ust. 4 projektu prawa o ustroju adwokatury w razie nie zatwierdzenia wyborów;

3) wypowiedzieć się przeciwko zatwierdzaniu przez p. Ministra Sprawiedliwości uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej w sprawie wysokości opłaty wpisowej (art. 35 ust. 2 projektu prawa o ustroju adwokatury;

4) wypowiedzieć się przeciwko wyborowi przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej 12-tu członków Naczelnej Rady Adwokackiej, natomiast oświadczyć się za powiększeniem liczby członków tejże Rady z wyboru Naczelnej Rady Adwokackiej do 12-tu, bez ustawowego obowiązku powoływania przez Naczelną Radę Adwokacką tylko członków, mających siedzi-

bę urzędową w Warszawie (art. 36 ust. 1 lit. b i c oraz ust. 3 tegoż artykułu);

5) wypowiedzieć się za poprawką do ust. 1 lit. b art. 37 projektu prawa o ustroju adwokatury, żeby po słowie: „wybiera", a przed słowami: „spośród swych członków" wstawić wyrazy: „w pełnym swym składzie";

6) wypowiedzieć się przeciwko postanowieniu, że co najmniej 4-ch członków Wydziału Wykonawczego musi mieć siedzibę urzędową w Warszawie (art. 40 projektu prawa o ustroju adwokatury);

7) wypowiedzieć się za możnością czasowego odebrania przez sąd dyscyplinarny izby adwokackiej prawa patronatu na czas od jednego do dziesięciu lat wszystkim adwokatom, skazanym co najmniej na karę nagany z grzywną (art. 90 ust. 2 projektu prawa o ustroju adwokatury);

8) wypowiedzieć się za skreśleniem art. 91 projektu prawa o ustroju adwokatury;

9) wypowiedzieć się za zmianą art. 162 projektu prawa o ustroju adwokatury w tym kierunku, by na przeciąg pierwszych dwóch kadencji, czyli sześciu lat, skład rad adwokackich oraz sądów dyscyplinarnych izb i komisyj rewizyjnych był powołany przez Naczelną Radę Adwokacką, z tym zastrzeżeniem, że Minister Sprawiedliwości na wniosek Naczelnej Rady Adwokackiej będzie miał prawo skracania w poszczególnych izbach tego terminu, tudzież, by zarządzenie nowych wyborów członków rad adwokackich, sądów dyscyplinarnych i komisyj rewizyjnych przez Naczelną Radę Adwokacką nastąpiło nie później, niż w ciągu sześciu tygodni od daty wejścia w życie nowego prawa o ustroju adwokatury, a wybory do Naczelnej Rady Adwokackiej nie później niż w ciągu czterech tygodni od daty wejścia w życie tego prawa oraz, by powołane na zasadzie nowej ustawy pierwsze władze samorządu adwokackiego pełniły swe funkcje do dnia 1 grudnia 1939 r.;

10) wypowiedzieć się za tym, by izby adwokackie zachowały prawo ustalania wysokości opłaty wpisowej przez sześć lat od daty wejścia w życie nowego prawa o ustroju adwokatury (art. 163 ust. 1 projektu prawa o ustroju adwokatury) i za skreśleniem w ust. 2 tegoż artykułu słowa: „jednolitej" przed słowami: „opłaty wpisowej".

Wzmianki prasowe. Wiadomości o uchwałach Sejmowej Podkomisji Prawniczej odbiły się szerokim echem w społeczeństwie, wskutek czego szereg pism codziennych zamieścił artykuły przedstawicieli adwokatury różnych kierunków politycznych. W zorganizowanej przez „Kurjer Polski" ankiecie wypowiedział również opinię Dziekan St. Urbanowicz, który oświadczył:

„Dumą adwokatury i racją publicznego istnienia tego zawodu jest możność walki o prawo w warunkach pełnej niezawisłości, czemu służy ustawowo zagwarantowana wolność słowa i samorząd korporacyjny. Ten samorząd ustala zasady etyki zawodowej, załatwia autonomicznie sprawy wpisu na listę i wykonywa sądownictwo dyscyplinarne. Stwarza on podstawę niezawisłości obrony.

Najistotniejszą cechą korporacyj adwokackich jest zachowanie w pełni zasady konstruowania swych władz niezawiśle od czynników administracyjnych i to jest szczególnie ważne i cenne. Dlatego też uchwalone przez Podkomisję Sejmową projekty (odbiegające od przedłożeń rządowych i dotąd istniejącego stanu) są niepożądane, gdyż wprowadzają zatwierdzanie władz korporacyjnych przez Ministra Sprawiedliwości. Trzeba tutaj podkreślić, że projekt rządowy uszanował w pełni niezawisłość adwokatury, a tylko w podkomisji wprowadzono zmiany, podważające samorząd. Specjalnie się to zaakcentowuje w odniesieniu do sądów dyscyplinarnych, które są dotąd wolne od wszelkiego nadzoru ze strony administracji państwowej.

Dalsze dwie kwestie to sprawa nominacji 12-tu członków Rady Naczelnej i przyznanie jej ewentualnego prawa wyznaczenia członków władz okręgowych, w razie nie zatwierdzenia wyborów przez Ministra Sprawiedliwości, jeśli nie sprolonguje on mandatów dotychczasowych władz. Ponieważ jedna trzecia członków Rady Naczelnej pochodzić będzie z nominacji, mamy tu znowu niepożądany wpływ czynnika administracyjnego, nie przewidziany nawet przez projekt rządowy.

Wreszcie wprowadzono nowy przepis w sprawie rozwiązywania rad okręgowych. Dotąd było to możliwe wówczas, gdy zagrażały one bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu. Obecnie projektuje się, by rozwiązanie rady adwokackiej mogło nastąpić także ze względu na interes publiczny. Jest to pojęcie zbyt szerokie i nieścisłe, by się na nie można było zgodzić".

„Palestra“, niezależnie od urzędowych komunikatów, zamieściła wyczerpujący artykuł redaktora odpowiedzialnego adw. Kazimierza Kraushara [1]), w którym autor przedstawił szczegółowo przebieg prac nad nową ustawą oraz poglądy w powyższej sprawie urzędowych reprezentacyj adwokatury, zrzeszeń adwokackich i wybitniejszych przedstawicieli palestry.

Ogłoszenie ustawy. Nowa ustawa pod nazwą „Prawo o ustroju adwokatury“ nosi datę 4 maja 1938 r., weszła zaś w życie z dniem ogłoszenia, t. j. z dniem 12 maja 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 289).

Tekst ustawy wydany został nakładem Izby w formie broszury, jako bezpłatny dodatek do „Palestry“.

3. Przedstawicielstwo interesów zawodowych.

Sprawa reformy walnych zgromadzeń Izby. Wychodząc z założenia, że sprawa reformy walnych zgromadzeń Izby jest rzeczą palącą i wymaga uwzględnienia w projekcie prawa o ustroju adwokatury, Rada Adwokacka pismem z dnia 28 stycznia 1938 r. zawiadomiła Naczelną Radę Adwokacką, że z uwagi na liczebność adwokatury odbywanie walnych zgromadzeń adwokatów w dotychczasowej formie stało się niemożliwe, oraz zapowiedziała przedstawienie projektu zmian w dotychczasowym trybie odbywania tych zgromadzeń.

W związku z wejściem w życie nowego prawa o ustroju adwokatury Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 24 maja 1938 r. (prot. Nr. 22 § 46) uchwaliła projekt przystosowanego już do nowych przepisów prawa regulaminu walnych zgromadzeń Izby. [2]) Regulamin ten, stosownie do art. 35 ust. 1 lit. c. n. pr. o u. a., został przedstawiony Naczelnej Radzie Adwokackiej do zatwierdzenia.

---

[1]). Patrz „Palestra" 1938 r., str. 81 i 174.

[2]) Tekst projektu zamieszczony został w „Palestrze" 1938 r., str. 508.

Sprawy podatkowe. W sprawie ksiąg gospodarczych dla adwokatów Naczelna Rada Adwokacka w dniu 19 marca 1938 r. wyjaśniła, że adwokaci, jeśli pragną, by książki rachunkowe, prowadzone przez nich, stanowiły dowód pełnowartościowy przy ustalaniu wysokości podatków obrotowego i dochodowego, muszą prowadzić księgę przychodu i rozchodu oraz księgę sum przejściowych w sposób, przewidziany przez art. 81 w związku z art. 77 ust. 1—5 oraz art. 78 ust. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 270). Powyższe wyjaśnienie Rada Adwokacka postanowiła podać do wiadomości członków Izby w drodze komunikatu (prot. Nr. 17 § 45).

Na zapytanie Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie, czy przy ustalaniu norm dochodowości na rok podatkowy 1938 byłoby wskazane większe zróżniczkowanie norm dla adwokatów w zależności od specjalności, wysokości obrotu, względnie ilości zatrudnionych pracowników i aplikantów, Rada Adwokacka po rozważeniu zagadnienia na posiedzeniu w dniu 21 grudnia 1937 r. (prot. Nr. 4 § 11) odpowiedziała Izbie, że nie uważa za wskazane zmieniać norm zasadniczych i system dotychczasowy uważa za zupełnie odpowiedni.

W sprawie opodatkowania wynagrodzeń radców prawnych, która wyniknęła wskutek okólnika Izby skarbowej Grodzkiej w Warszawie z dnia 4 sierpnia 1937 r.[1]), Rada Adwokacka jeszcze w poprzednim okresie sprawozdawczym[2]) wystosowała memoriał do Ministerstwa Skarbu, przesyłając jego odpis Naczelnej Radzie Adwokackiej z prośbą o poparcie.

Naczelna Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 19 marca 1938 r. uznała, że słusznym jest stanowisko Rady Adwokackiej, iż podatek dochodowy od wynagrodzeń, pobieranych przez radców prawnych na zasadzie specjalnego rodzaju umowy o pracę, powinien być potrącany z wyna-

---

[1]) Patrz „Palestra" 1937 r., str. 911.

[2]) Patrz sprawozdanie za r. 1936/37, str. 58.

grodzenia na zasadzie przepisów działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, oraz postanowiła podjąć odpowiednie kroki w Ministerstwie Skarbu.

Stanowisko swe Naczelna Rada Adwokacka uzasadniła, jak następuje:

Stosownie do art. 20 w związku z art. 41 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. Nr. 2/36, poz. 6), podatek dochodowy potrąca się w sposób i według skali działu II wzmiankowanej ustawy tylko od tego dochodu, jaki podatnik uzyskuje: a)ze swego stosunku służbowego, b) z tytułu najmu pracy; chociaż całkowicie słusznym jest argument Izby Skarbowej w Warszawie, iż adwokat — radca prawny nie pozostaje w stosunku służbowym do pracodawcy, to jednak nie można podzielić drugiej przesłanki tej Izby, a mianowicie, że radca prawny pracuje nie na zasadzie umowy o pracę (oczywiście nie mogą tu być brane pod uwagę czynności takiego radcy prawnego, a właściwie doradcy, który wprawdzie zajmuje stanowisko stałe, płatny jest jednak wyłącznie od każdej sprawy); umowa o pracę nie zawsze zawiera postanowienia o stosunku służbowym, a w każdym bądź razie jest pojęciem szerszym od umowy o pracę pracownika umysłowego; sam tekst ustawy (art. 29 pr. o u. a.) wskazuje na to, iż prawodawca, zabraniając adwokatowi pracy w przemyśle i handlu, poczynił wyjątek dla pracy w przemyśle i handlu w charakterze radcy prawnego, z czego wynika, że stanowisko powyższe adwokat zajmuje właśnie na zasadzie umowy o pracę; na to, iż użycie przez prawodawcę terminu „praca w przemyśle i handlu" było celowe, a nie przypadkowe, wskazuje odróżnienie w dalszym ust. art. 29 pr. o u. a. „pracy" w przemyśle i handlu od „zajęć", które nie licują z zawodem adwokata, zresztą warunki umowy o pracę radcy prawnego, który pobiera pensję miesięczną, zbliżone są do warunków umowy tych pracowników, których dotyczą przepisy art. 441 i nast. Kod. Zob. (a nie art. 498 i nast. Kod. Zob.); w szczególności adwokat — radca prawny, podobnie jak i inni pracownicy, pobiera stałe wynagrodzenie, płatne co miesiąc, czynności swoje wykonywa w siedzibie instytucji (a nie we własnej kancelarii), posiada stałe godziny przyjęć interesantów — a według zwyczaju otrzymuje razem z innymi pracownikami gratyfikacje (świąteczną pensję) w przypadkach, w których w danej instytucji jest ona wypłacana, i kilkumiesięczne odszkodowanie w razie zwolnienia (por. art. 451, 453, 469 Kod. Zob.), a wreszcie także płatny urlop;

zresztą z § 35 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. Nr. 40/36, poz. 301) nie wynika, by praca radcy prawnego miała należeć do źródeł dochodu, wymienionych w art. 3 p. b. ustawy o państwowym podatku dochodowym. w żaden bowiem sposób przyjąć nie można, by wynagrodzenie radcy prawnego stanowiło wyłącznie wynagrodzenie za „wynik pracy", a nawet świadczenie tylko za „wykonaną" pracę, że raczej przyjąć należy, iż stanowi ono ekwiwalent za udzielanie opinii prawnych oraz za stratę czasu, jaki radca prawny z góry przeznaczyć musi na potrzeby instytucji, w której pracuje, chociażby nawet w tym czasie nie zawsze zachodziła faktyczna potrzeba udzielenia porady prawnej; stanowisko powyższe całkowicie potwierdzają przykłady zajęć, nie podlegających opodatkowaniu według działu II Ustawy o państwowym podatku dochodowym, które przytoczone zostały w §35 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o państwowym podatku dochodowym, jak to: roboty na zamówienie, praca płatna od sztuki, praca płatna za wynagrodzeniem, otrzymywanym od osób trzecich itp.

Na żądanie poszczególnych Izb i Urzędów Skarbowych w Warszawie i na prowincji Rada Adwokacka przedstawiła szereg adwokatów jako kandydatów z pośród adwokatury na członków komisyj odwoławczych przy Izbach Skarbowych ora jako biegłych do spraw podatkowych.

Rada Adwokacka w Krakowie stwierdziła, iż w Urzędach Skarbowych w Krakowie w toku ustalania podstaw wymiaru podatku przemysłowego od obrotu dla adwokatów przy przesłuchiwaniu biegłych posługiwano się tego rodzaju metodą, że referent wymiarowy z pomiędzy wszystkich zeznań o obrocie, złożonych przez adwokatów, mających siedzibę w okręgu danego Urzędu, wybierał jedno i, przyjmując je jako zeznanie zasadnicze (100%), domagał się od biegłych, aby odnośnie do każdego poszczególnego zeznania określali wysokość obrotu, osiągniętego przez danego adwokata z wykonywania adwokatury, w stosunku procentowym do tego zasadniczego zeznania, nie podawano przy tym biegłym do wiadomości, jaką sumę obrotu zeznał płatnik, którego zeznanie zostało przyjęte jako zasadnicze.

Naczelna Rada Adwokacka, do której Rada Adwokacka w Krakowie zwróciła się z prośbą o podjęcie kroków w Ministerstwie Skarbu celem wydania Urzędom Skarbowym odpowiednich zarządzeń, wzbraniających w przyszłości stosowania tej metody przy wysłuchiwaniu opinii biegłych adwokatów, w dniu 18 grudnia 1937 r. postanowiła podjąć odpowiednie kroki w Ministerstwie Skarbu oraz zwrócić uwagę poszczególnym Radom Adwokackim, że biegli adwokaci, w razie stosowania w przyszłości przez Urzędy Skarbowe opisanej wyżej metody przy wysłuchiwaniu ich opinii, mogą od wydawania opinii uchylić się.

Różne interwencje. Z uwagi na to że adwokaci skarżyli się częstokroć na niemożność zapoznania się z orzeczeniami Sądów Grodzkich w sprawach cywilnych, co w wielu wypadkach grozić mogło przepuszczeniem terminu zaskarżenia tych orzeczeń, ogłaszanie zaś orzeczeń bezpośrednio po przeprowadzeniu rozprawy powodowało wielkie przeciążenie sesji sądowej, — Dziekan Rady interweniował w powyższej sprawie u Kierownika Sądu Grodzkiego w Warszawie, który przyrzekł wydanie w tej sprawie stosownych zarządzeń.

Potępiając brutalny napad, jaki miał miejsce na jednego z członków Izby, Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 11 stycznia 1938 r. (prot. Nr. 5 § 8) postanowiła prosić Dziekana i Wicedziekana o interwencję w kierunku objęcia skie i przyśpieszenia wymiaru sprawiedliwości. Wobec tego
skie i przyśpieszenia wymiaru spraweidliwości. Wobec tego
że Prokuratorowie Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego w Warszawie oświadczyli, że Prokuratura oskarżenia nie obejmie, Dziekan i Wicedziekan podjęli bezpośrednią interwencję u p. Ministra Sprawiedliwości, który jednak odmówił wnioskowi o objęcie oskarżenia publicznego w powyższej sprawie i uzasadnił swą odmowę.

W związku z zamieszczonym w szeregu pism codziennych komunikatem agencji „Iskra", donoszącym, że interwencje adwokatów, usiłujących spowodować zwalnianie z miejsca odosobnienia w Berezie Kartuskiej osadzonych tam

osób, nie tylko są zupełnie bezskuteczne, ale, wprost przeciwnie, pociągają za sobą przedłużenie pobytu w Berezie osoby, w stosunku do której próbowano interweniować, — Rada Adwokacka zleciła Dziekanowi interwencję w powyższej sprawie w Naczelnej Radzie Adwokackiej (prot. Nr. 18 § 28).

4. Nadzór nad działalnością zawodową członków Izby oraz ustalanie zasad obowiązków obrończych i etyki zawodowej.

a. Zarządzenia i wyjaśnienia ogólne.

Sprawa punktualnego przybywania na rozprawy sądowe. Do wiadomości Rady Adwokackiej dochodziły ostatnio skargi na częste wypadki nie przybywania adwokatów w oznaczonej godzinie na rozprawy w sądach. Podobny stan rzeczy powodował, iż sądy zmuszone były czekać, a nawet przerywać sesje.

Wobec powyższego, powołując się na poprzednio już wydane w tym przedmiocie zarządzenia oraz wychodząc z założenia, że, o ile zrozumiała jest nieobecność adwokata, gdy wprowadza on sprawę w innym sądzie, o tyle nieobecność ta nie da się usprawiedliwić, gdy adwokat bez uzasadnionej przyczyny opóźnia swoje przybycie do sądu, pozostawiając zarówno kolegów, stających w tej samej sprawie, jak i sąd w nieświadomości co do pory swego przybycia, — Rada Adwokacka w komunikacie z dn. 14 stycznia 1938 r. [1]) zwróciła się do członków Izby z wezwaniem, aby starali się możliwie punktualnie przybywać na rozprawy sądowe, a w razie niemożności punktualnego przybycia — oznaczali na wokandzie godzinę stawiennictwa i powód opóźnienia.

Zajęcia, których nie wolno łączyć z zawodem adwokata. Wobec wejśca w życie nowego prawa o ustroju adwokatury,

---

[1]) Patrz komunikat Nr. 230, „Palestra", 1938r., str. 144.

przewidującego szczegółowo zakres uprawnień członków Izby do łączenia z zawodem adwokata innych zajęć i stanowisk, Rada Adwokacka uchwałą z dnia 24 maja 1938 r. postanowiła zwrócić uwagę członków Izby na treść art. 82—86 i 161 ust. 2 n. pr. o u. a., zawierających bezwzględny zakaz zajmowania szeregu stanowisk, względnie obowiązujących do uzyskiwania na objęcie niektórych stanowisk zezwolenia Rady Adwokackiej, połączonego z możnością zakazania wykonywania praktyki adwokackiej na czas zajmowania takiego stanowiska. W uchwale powyższej Rada Adwokacka wyjaśniła równocześnie, że dopuszczalne jest w zasadzie piastowanie przez adwokata mandatu członka komisji likwidacyjnej w przedsiębiorstwach, za zezwoleniem wszakże Rady Adwokackiej, oraz zaznaczyła, że uchybienie powyższym zakazom zagrożone jest surową sankcją dyscyplinarną (art. 110 ust. 1 n. pr. o u. a.) i doprowadzić nawet może do skreślenia adwokata z listy w trybie porządkowym (art. 87 ust. 1 lit. h i ust. 2 n. pr. o u.a.).

W szeregu wypadków, wskutek złożonych przez członków Izby podań, Rada Adwokacka zezwoliła na zajmowanie stanowisk członków rad nadzorczych różnych przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych (prot. Nr. 22 §§ 30 — 37).

Wskutek pisma jednego z delegatów Rada Adwokacka postanowiła zwrócić się do Naczelnej Rady Adwokackiej o udzielenie wyjaśnienia w sprawie obejmowania przez adwokatów stanowisk komisarzy w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (prot. Nr 17 § 49).

Tryb zaskarżania uchwał Rady Adwokackiej. Od powziętej w konkretnym przypadku uchwały Prezydium Rady, postanawiającej odroczyć rozpoznanie podania o udzielenie zezwolenia na podjęcie się obowiązków patrona do czasu ukończenia wszczętego przeciwko petentowi postępowania dyscyplinarnego (pr. Nr 17 § 17), odwołał się on do Naczelnej Rady Adwokackiej. Naczelna Rada Adwokacka zażalenie petenta pozostawiła bez rozpoznania, wywodząc, że do jej kompetencji należy rozstrzyganie zażaleń na uch-

wały Rad Adwokackich, a nie ich Prezydiów (art. 43 pr. o u. a.), oraz że we wszystkich sprawach, załatwianych przez Prezydium,, ilekroć osobom zainteresowanym służyć może prawo odwołania się do Naczelnej Rady Adwokackiej, uchwała Prezydium powinna być przedstawiona do zatwierdzenia Radzie Adwokackiej (u. 23. X. 1937 r., Nr 602-P).

b. Orzecznictwo Rady na tle konkretnych przypadków.

Uchwały Rady Adwokackiej, powzięte w okresie sprawozdawczym w załatwieniu poszczególnych podań, zapytań, zażaleń i t.p., zawierały ustalenie następujących zasad w zakresie etyki zawodowej i obowiązków obrończych.

Zakres kontroli władzy korporacyjnej.

1. Kwestia wyboru adwokata jest pozostawiona swobodnemu uznaniu osób zainteresowanych i Rada Adwokacka w tej materii ingerować nie może, ani też nie może zalecić przeciwnikowi petenta, aby zmienił swego adwokata.

(u. 25. I. 1938 r., prot. Nr 7 § 33).

Zakres czynności adwokata.

2. Pośredniczenie za pieniądze przy uzyskaniu koncesji na sprzedaż losów loteryjnych w żadnym razie nie należy do zakresu czynności adwokata i uchybia godności stanu.

(u. 8. III. 1938 r., prot. Nr 13 § 14).

Sposób prowadzenia sprawy.

3. Inkasując na mocy wyroku należność od strony przeciwnej, adwokat powinien zachować należytą ostrożność i dokładność, usuwającą wszelkie wątpliwości i nie narażającą go chociażby na pozorne zarzuty.

(u. 25. I. 1938 r., prot. Nr 7 § 45).

Stosunek do kolegów.

4. Opublikowanie listu otwartego o treści, skierowanej przeciwko koledze z tytułu obrony tegoż kolegi, nie da się pogodzić z dbałością o godność stanu i sprzeczne jest z wielokrotnie ustalaną przez władze korporacyjne zasadą unikania wszelkich zewnętrznych przejawów krytyki działalności zawodowej kolegi.

(u. 25. I. 1938 r., prot. Nr 7 § 42).

W uzasadnieniu niniejszej uchwały Rada Adwokacka przytoczyła co następuje:

Przynależność do korporacji adwokackiej zakreśla dla działalności publicystycznej każdego członka korporacji granice tych wystąpień, ustalone zarówno tradycją koleżeństwa jak dbałością o godność zawodu i zasadą poszanowania dla starszego kolegi;

do kontrolowania właściwości obron sądowych adwokatów powołana jest władza korporacyjna, jeśli więc aplikant adwokacki uważał obronę adwokata za niewłaściwą, — mógł i powinien był zwrócić się w tej kwestii do władzy korporacyjnej, w żadnym zaś wypadku nie miał prawa sam adwokata sądzić, sam wyrok na tegoż adwokata ferować i wyrok ten w dodatku publikować.

Obrona z urzędu.

5. Obrońca z urzędu po ustaleniu, że w tej samej sprawie cywilnej występuje w imieniu strony ubogiej inny adwokat z wyboru, powinien zwrócić się do sądu o zwolnienie go od obowiązków obrońcy z urzędu.

(u. 12. IV. 1938 r., prot. Nr. 18 § 31).

c. Zezwolenia na prowadzenie spraw przeciwko adwokatom.

W okresie sprawozdawczym wpłynęły 134 podania adwokatów z zawiadomieniem o zamiarze podjęcia się spraw klientów przeciwko kolegom z tytułu różnych należności natury cywilno - prawnej (komorne, należności wekslowe, zwrot pożyczek, eksmisje i t.p.).

W szeregu wypadków, z uwagi na charakter sprawy, Rada Adwokacka żądała od dłużników wyjaśnień, a w poszczególnych przypadkach uznała za konieczne skierowanie sprawy na drogę dochodzenia dyscyplinarnego.

Gdy jeden z członków Izby zwrócił się o udzielenie mu zezwolenia na wniesienie aktu oskarżenia przeciwko koledze, który go zniesławił na rozprawie sądowej, Rada Adwokacka zezwolenia udzieliła, przy czym wyjaśniła:

Zasada, iż władze korporacyjne mogą żądać, aby adwokat nie występował przeciwko koledze na drogę sądową, ma bezwarunkowe zastosowanie w tych wszystkich przypadkach, gdy zatarg między adwokatami nie nabiera szerszego rozgłosu i nie dochodzi do opinii publicznej, zwłaszcza w postaci zarzutu pod adresem adwokata, że dopuścił się przestępstwa; jeśli natomiast zatarg między adwokatami odbił się szerokim echem w prasie, na żądanie jednej ze stron powinien znaleźć rozstrzygnięcie w postępowaniu jawnym i publicznym.

Na uzasadnienie powyższego stanowiska Rada Adwokacka przytoczyła, że załatwienie zatargu o szerszym rozgłosie w drodze postępowania dyscyplinarnego, które jest tajne i o którym opinia publiczna nie może się dowiedzieć, nie daje pokrzywdzonemu adwokatowi możności oczyszczenia się z uczynionego mu publicznie zarzutu i otrzymania satysfakcji, któraby go rehabilitowała w oczach opinii publicznej. (u. 17. V. 1938 r., prot. Nr. 21 § 11).

d. Wykonywanie wyroków dyscyplinarnych.

Zawiadamianie o treści wyroku. Na wniosek jednego z Delegatów Rada Adwokacka postanowiła zawiadamiać Delegatury o wynikach postępowania dyscyplinarnego, wszczynanego przeciwko członkom Izby, mającym siedzibę w okręgach poszczególnych Delegatur (prot. Nr. 16 § 20).

Wobec tego, że w lokalu jednej z Delegatur wywieszano odpisy wyroków dyscyplinarnych z wymienieniem nazwisk skazanych adwokatów, Rada Adwokacka poleciła niezwłoczne usunięcie powyższych wyroków oraz wyjaśniła, że wobec tajności postępowania dyscyplinarnego (art. 73 pr. o u. a) publikowanie orzeczeń dyscyplinarnych jest niedopuszczalne (prot. Nr. 17 § 42).

Obliczanie kosztów postępowania dyscyplinarnego. Na zapytanie jednego z członków Izby Rada Adwokacka wyjaśniła, że obliczanie wysokości kosztów postępowania dyscyplinarnego, jako czynność administracyjna, należy, stosownie do art. 37 pr. o u. a., do właściwości Rady Adwokackiej. (u. 18. I. 1938 r., prot. Nr 6 § 30).

Ściąganie kosztów postępowania dyscyplinarnego i grzywien. Wobec nagromadzenia się z tytułu kosztów postępowania dyscyplinarnego i grzywien znacznych należności na rzecz Izby, Rada Adwokacka do ściągnięcia tych należności zaangażowała specjalnego inkasenta oraz komunikatem z dnia 10 marca 1938 r. [1]) wezwała członków Izby do uregulowania zaległości w ciągu miesiąca od dnia zgłoszenia się inkasenta, zapowiadając, że w razie przeciwnym zaległości będą ściągnięte w trybie przymusowym. Inkasent otrzymał wykaz zaległości, a nadto, celem rozstrzygania wypadków wątpliwych, został ustanowiony stały dyżur w lokalu Rady sekretarza Sądu Dyscyplinarnego Izby.

5. Sądownictwo polubowne.

a. Regulamin Komisji.

Gdy Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej jeszcze w poprzednim okresie sprawozdawczym [2]) zalecił Radzie Adwokackiej uzgodnienie § 5 regulaminu Komisji z uchwałą posiedzenia plenarnego Naczelnej Rady Adwo-

[1]) Patrz komunikat Nr. 234. „Palestra", 1938 r., str. 258.
[2]) Patrz sprawozdanie za r. 1936/37, str. 70.

kackiej z dnia 20 marca 1937 r., Rada Adwokacka zwróciła się do Naczelnej Rady Adwokackiej o poddanie powyższego stanowiska rewizji.

Ponieważ Wydział Wykonawczy. po ponownym rozważeniu zagadnienia na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 1937 r., poprzednie swe stanowisko podtrzymał, Rada Adwokacka postanowiła uzgodnić regulamin Komisji z przytoczoną już wyżej uchwałą Naczelnej Rady Adwokackiej przez skreślenie w § 5 regulaminu klauzuli o możliwości zwolnienia adwokata przez władze korporacyjne od obowiązku poddania sporu pod orzecznictwo Komisji (u. 18. I. 1938 r., prot. Nr. 6 § 11).

Na tymże posiedzeniu z dnia 18 grudnia 1937 r. Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej podzielił zapatrywanie Rady Adwokackiej, [1]) że w sprawach, rozpoznawanych przed komisjami do spraw sądownictwa polubownego między adwokatami a klientami, całe postępowanie powinno odbywać się bez kosztów, a w szczególności bez przyznawania kosztów zastępstwa adwokackiego.

b. Dane statystyczne.

Komisja odbyła w okresie sprawozdawczym 35 posiedzeń sądowych. Podane niżej tablice ilustrują cyfrowo jej działalność.

Sprawy do załatwienia.

Nie załatwionych w poprzednim okresie sprawozdawczym		58
Wynikłych w okresie sprawozdawczym:	sporów o honorarium . , ... 62	
	innych sporów z tytułu czynności zawodowych 12	
	sporów z tytułu czynności pozazawodowych 4	78
	Razem . ,	136

[1]) Patrz sprawozdanie za r. 1936/37, str. 70.

Sposób załatwienia.

Zakończono:	wyrokiem	10	
	ugodą	12	22
Umorzono na wniosek stron			5
Pozostawiono bez rozpoznania	wobec odmowy strony podpisania zapisu	22	
	wobec osądzenia sporu prawomocnym wyrokiem sądu powszechnego . . .	2	
	z uwagi na charakter sporu	2	26
Postępowanie zawieszono:	wobec śmierci strony	3	
	do czasu ukończenia wszczętego w tej samej sprawie postępowania dyscyplinarnego	3	
	wobec możliwości bezpośredniego polubownego załatwienia sprawy	1	
	wobec niemożności doręczenia pozwanemu wezwania	2	9
Spraw nie załatwionych pozostało			74
	Ogółem . . .		136

Zestawienie porównawcze.

TREŚĆ	W okresie			
	1934/35	1935/36	1936/37	1937/38
Ogółem było do załatwienia spraw	33	66	152	136
Załatwiono spraw	19	35	94	62
Pozostało nie załatwionych spraw	14	31	58	74

c. Działalność Prezydium Rady w zakresie polubownego załatwiania sporów.

Działalność Komisji do spraw sądownictwa polubownego nie wyczerpywała czynności Rady Adwokackiej w zakresie polubownego załatwiania sporów pomiędzy adwokatami a ich klientami; w szeregu przypadków, dotyczących w szczególności podań adwokatów o udzielenie zezwolenia na dochodzenie honorarium na drodze sądowej, strony wzywane były do członka Prezydium celem podjęcia próby polubownego załatwienia sporu lub poddania go orzecznictwu Komisji.

W 11 wypadkach doszło do pojednania stron przed członkami Prezydium.

6. Działalność Kolegium Rzeczników Dyscyplinarnych.

a. Uwagi ogólne.

Zebrania Kolegium. W dniach 29 marca i 21 maja 1938 r. odbyły się dwa zebrania Kolegium. Na pierwszym z nich omówiono szereg kwestyj, dotyczących techniki urzędowania rzeczników, oraz postanowiono przyśpieszyć bieg dochodzeń dyscyplinarnych, przede wszystkim w sprawach przeciwko adwokatom, których nazwiska, jako oskarżonych, stale się powtarzają. Na następnym zebraniu członek Rady L. Honigwill wygłosił referat o roli oskarżyciela w nowym prawie o ustroju adwokatury.

Nowy regulamin. W związku z koniecznością przystosowania regulaminu urzędowania rzeczników dyscyplinarnych do nowego prawa o ustroju adwokatury wyłoniona została przez Kolegium specjalna podkomisja w składzie członka Rady M. Rudzińskiego, jako przewodniczącego z urzędu, członków Rady L. Honigwilla i B. Rosensztadta oraz członków Izby Mojżesza Maślanko i Jana Ruffa, która,

po przedyskutowaniu na paru posiedzeniach nastręczających się wątpliwości, na podstawie referatu adw. J. Ruffa uchwaliła projekt regulaminu. Projekt ten został już przedstawiony Radzie Adwokackiej do zatwierdzenia.

Zasada poufności postępowania dyscyplinarnego. W odpowiedzi na podanie skarżącego, który prosił o wydanie mu odpisu dokumentu, załączonego przez adwokata do wyjaśnienia w sprawie z doniesienia skarżącego, Rada Adwokacka, załatwiając podanie odmownie, wyjaśniła, że wobec poufności akt dyscyplinarnych, wynikającej z art. 73 pr. o u. a., odpis jakiegokolwiek bądź dokumentu może być wydany z akt dyscyplinarnych tylko i wyłącznie tej osobie, która dokument złożyła (u. 8. III. 1938 r., prot. Nr. 13 § 7).

Na żądanie Prokuratora, prowadzącego dochodzenie karne przeciwko adwokatowi, nadesłania mu do wglądu akt dyscyplinarnych tegoż adwokata, Rada Adwokacka żądane akta przesłała z prośbą o jak najdalej idące zabezpieczenie poufności w stosunku do zawartych w tych aktach wiadomości. W uzasadnieniu dotyczącej tego żądania uchwały Rada Adwokacka uznała, że, w myśl art. 155 k. p. k., żądaniu sądu (a także prokuratora) wydania dokumentów wolno odmówić tylko ze względu na poważną szkodę państwa, przypomniała jednak, że przepis art. 73 pr. o u. a., jako przepis prawa publicznego, obowiązuje wszystkie urzędy i osoby, którym wypadnie mieć styczność czy to z postępowaniem dyscyplinarnym przeciwko adwokatowi czy to z aktami takiego postępowania (u. 5. IV. 1938 r., prot. Nr. 17 § 47).

Kontrola postanowień rzeczników dyscyplinarnych Rad Adwokackich przez Naczelną Radę Adwokacką. W związku z umorzeniem przez rzecznika dyscyplinarnego dochodzenia, wszczętego przeciwko jednemu z członków Izby ze skargi członka Izby Wileńskiej, Rada Adwokacka w Wilnie zwróciła się do Naczelnej Rady Adwokackiej z prośbą o wyjaśnienie, w myśl art. 48 p. 3 pr. o u. a., czy słusznym było stanowisko rzecznika w sprawie postanowienia, umarzają-

cego powyższe dochodzenie, skoro między tym postanowieniem a postanowieniem rzecznika dyscyplinarnego Rady Adwokackiej w Wilnie ze skargi wzajemnej członka Izby Warszawskiej zachodziła wyraźna kolizja w poglądach na ocenę postępowania członka Izby Warszawskiej z punktu widzenia obowiązków zawodowych i godności stanu adwokackiego.

Na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 1937 r. Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej wyjaśnił, że sprawa, poruszona przez Radę Adwokacką w Wilnie, w tej formie nie podlega zarządzeniom Naczelnej Rady Adwokackiej.

Uzasadnienie stanowiska Naczelnej Rady Adwokackiej było następujące:

> Ocena słuszności poglądów rzeczników dyscyplinarnych i w ogóle krytyka ich postanowień w zakresie orzecznictwa nadzorowi Rady Naczelnej nie podlega, gdyż, zgodnie z art. 70 pr. o u. a., sądy dyscyplinarne, a więc i działalność rzeczników dyscyplinarnych, którzy stanowią składowy element postępowania dyscyplinarnego, są w zakresie orzecznictwa niezawisłe, a, zgodnie z art. 48 p. 1 tegoż prawa, nadzór Naczelnej Rady Adwokackiej rozciąga się jedynie nad działalnością rad adwokackich, z wyłączeniem działalności sądów dyscyplinarnych i ich orzecznictwa; zgodnie z art. 75 pr. o u. a, rzecznik dyscyplinarny przy składaniu swoich wniosków, bądź o przeprowadzenie rozprawy bądź też o umorzenie sprawy, jest niezależnym i kieruje się własnym uznaniem, przy czym wnioski o umorzeniu dochodzenia ulegają zaskarżeniu do Sądu Dyscyplinarnego; sprawa, poruszona przez Radę Adwokacką w Wilnie, może być rozważana na właściwej drodze tylko jako zagadnienie zasadnicze, dotyczące etyki zawodowej adwokackiej, żadną zaś miarą w związku z krytyką zapadłych zgodnie z przepisami prawa o ustroju adwokatury konkretnych postanowień władzy dyscyplinarnej.

b. Dane statystyczne.

Podane niżej trzy tablice ilustrują cyfrowo działalność rzeczników dyscyplinarnych w okresie sprawozdawczym.

Sprawy do załatwienia.

Nie załatwionych w okresie 1936/37	406
Wynikłych w okresie sprawozdawczym 1937/38	378
Razem . .	784

Sposób załatwienia.

Umorzono wprost postanowieniami rzeczników dyscyplinarnych (art. 75 cz. 3 pr. o u a.).		97
Przekazano Sądowi Dyscvplinarnemu Izby Adwokackiej w Warszawie	z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego	139
	z wnioskiem o umorzenie sprawy	36
Zreponowano		3
Zawieszono postępowanie do czasu ukończenia spraw karnych		41
Spraw nie załatwionych pozostało		468
Ogółem		784

Zestawienie porównawcze.

TREŚĆ	W okresie					
	1932/33	1933/34	1934/35	1935/36	1936/37	1937/38
Ogółem było spraw .	686	676	784	1008	1013	784
Załatwiono spraw .	444	411	409	639	607	275
Pozostało nie załatwionych	242	265	375	369	406	509

7. Prowadzenie listy adwokatów i aplikantów adwokackich.

WSPOMNIENIE POZGONNE.

W okresie sprawozdawczym zmarli członkowie Izby:

Adwokaci	Daty urodzenia	Daty śmierci
Aleksandrowicz Stefan	9.I.1889	11.V.1938
Berenbaum Maurycy	24.V.1901	8.XII.1937
Bloch Adolf Ksawery	27.X.1880	27.IV.1938
Budny Kazimierz	12.V.1863	16.IV.1938
Byczkowski Adam	21.III.1889	18.XI.1937
Eustachiewicz Stanisław	5.XI.1885	30.V.1938
Fidler Jan	6.VIII.1872	10.I.1938
Kamiński Eugeniusz	17.X.1898	6.II.1938
Kleinerman Izaak	2.V.1895	21.I.1938
Lewański Tadeusz	29.I.1880	8.XII.1937
Lutto Jan	10.I.1888	15.II.1938
Mińkiewicz Wacław	21.VI.1885	8.III.1938
Młodzki Władysław	7.IV.1869	6.I.1938
Pinkus Norbert	3.XII.1879	15.III.1938
Planer Rudolf	9.VII.1862	15.I.1938
Polakiewicz Stanisław	28.IX.1868	16.II. 1938
Różycki Czesław	20.VII.1881	26.XII.1937
Rywlin Matus	20.VII.1900	11.XII.1937
Silber Dawid	12.I.1879	2.V.1938
Sonenberg Maurycy	25.XII.1876	4.XII.1937
Wolski Antoni	1.I.1881	8.II.1938
Wróblewski Antoni	7.IV.1874	26.II.1938

Z pośród wymienionych wyżej zmarłych członków Izby Jan Fidler i Wacław Mańkiewicz sprawowali różne obowiązki we władzach korporacyjnych.

Jan Fidler — w latach 1924 — 27 pełnił funkcje członka Rady - Bibliotekarza.

Wacław Mińkiewicz — był członkiem Rady Adwokackiej w kadencji 1928/31. Wybrany ponownie w marcu 1932 r., funkcje członka Rady pełnił do grudnia 1934 r., kie-

dy, w myśl art. 126 pr. o u. a., został z jej składu wylosowany. Przez szereg lat Zmarły był kierownikiem prowadzonego dla aplikantów seminarium prawa cywilnego i na stanowisku tym pozostał aż do śmierci.

Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 8 marca 1938 r. uczciła pamięć Zmarłego przez powstanie.

Na pogrzebie Wacława Mińkiewicza przemawiał Dziekan St. Urbanowicz, a na pogrzebach Jana Fidlera i Maurycego Sonenberga — Wicedziekan St. Święcicki.

O Karolu Łepkowskim, Władysławie Młodzkim, Janie Fidlerze, Wacławie Mińkiewiczu, Antonim Wolskim i Norbercie Pinkusie zamieszczone zostały w „Palestrze" wspomnienia pośmiertne.[1]) Zamieszczono również w „Palestrze" przemówienie Dziekana St. Urbanowicza na pogrzebie Wacława Mińkiewicza.[2])

A. LISTA ADWOKATÓW.

a. Sprawy o wpis na listę adwokatów.

Podania o wpis na listę. Spraw o wpis na listę adwokatów Rada Adwokacka miała do załatwienia w okresie sprawozdawczym ogółem 151, a mianowicie:

1) W trybie §§ 71—75 regulaminu — 93 sprawy aplikantów adwokackich Izby, którzy po ukończeniu aplikacji adwokackiej i w wyniku złożonego pomyślnie egzaminu adwokackiego podlegali wpisowi na listę adwokatów. We wszystkich tych sprawach Rada Adwokacka postanowiła wpis na listę.

2) W trybie §§ 60—70 regulaminu — 58 spraw innych kandydatów (adwokatów z innych Izb, byłych sędziów, urzędników państwowych i t. p.), w czym:

———————

[1]) Patrz „Palestra", 1937 r., str. 1068, 1938 r., str. 134, 169, 173 i 362.
[2]) Patrz „Palestra", 1938 r., str. 171.

spraw nie załatwionych z okresu poprzedniego 6
nowych podań, które wpłynęły w okresie sprawozdawczym 52

Ogółem . . 58

Sposób załatwienia. W liczbie 93 spraw, załatwionych w trybie §§ 71—75 regulaminu, w czterech wypadkach aplikanci adwokaccy nie zostali wpisani na listę adwokatów z powodu nie załatwienia w terminie formalności, przewidzianych przez art. 12 pr. o u. a.

Z liczby 58 spraw, które Rada Adwokacka miała do załatwienia w trybie §§ 60—70 regulaminu

Załatwiono podań 48
petenci wycofali 3
pozostało do załatwienia 7

W 48 sprawach załatwionych zapadły decyzje:
postanawiające wpis na listę 44
odmawiające wpisu na listę 4

Z wskazanej wyżej liczby 44 decyzyj, postanawiających wpis na listę, 11 nie zostało dotąd wykonanych — z powodu nie złożenia jeszcze przez osoby, których decyzje dotyczą, ślubowania lub nie załatwienia takich czy innych formalności; natomiast w 11 wypadkach zostały wykonane postanawiające wpis na listę decyzje Rady z okresu sprawozdawczego 1936/37 po załatwieniu przez petentów potrzebnych formalności.

Zażalenia petentów do Sądu Najwyższego. W okresie sprawozdawczym Sąd Najwyższy zawiadomił Radę Adwokacką, że 2 zażalenia, wniesione przez petentów w okresie sprawozdawczym 1936/37, oddalił [1]) a jedno pozostawił bez rozpoznania.

---

[1]) Oba orzeczenia odmowne zamieszczone zostały w zestawieniu orzeczeń, zapadłych w okresie sprawozdawczym 1936/37; patrz sprawozdanie za r. 1936/37, str. 81.

Udział delegatów Rady w posiedzeniach Sądu Najwyższego. W odbytych w okresie sprawozdawczym posiedzeniach Sądu Najwyższego w sprawach o wpis na listę Izby Adwokackiej Warszawskiej wzięli udział delegowani przez Radę Adwokacką jej członkowie:

Data posiedzenia	Ilość spraw	Delegat Rady
10. XII. 1937 r.	1	Baumberg Ignacy
24. III. 1938 r.	2	Baumberg Ignacy
14. IV. 1938 r.	1	Stopnicki Józef
13. V. 1938 r.	3	Baumberg Ignacy

b. Wpisy i wykreślenia z listy.

Zestawienie ogólne. Przyrost liczby adwokatów w Izbie w ciągu okresu sprawozdawczego przedstawia się, jak następuje:

Wpisano na listę . .	133 osób
Wykreślono z listy .	33 „
Przyrost	100 osób

Wpis na listę adwokatów we wspomnianej wyżej ogólnej liczbie 100 przypadków nastąpił w okresie sprawozdawczym w wykonaniu postanowień:

Rady Adwokackiej:	zapadłych w poprzednim okresie sprawozdawczym	11
	zspadłych w bieżącym okresie sprawozdawczym	89

Obecny stan liczebny. Na dz. 25 maja 1938 r. lista adwokatów Izby Warszawskiej zawierała ogółem 2215 nazwisk, w czym 130 kobiet.

Dane szczegółowe co do różnych przypadków wpisów na listę oraz wykreśleń z listy przedstawiają podane niżej tablice.

Wpisano na listę.

W trybie	Kategoria kandydatów	Liczba wpisanych
art. 9 p. 5 i 6 i art. 108	aplikantów adwokackich Izby Warszawskiej po złożeniu egzaminu adwokackiego przed Komisją Egzaminacyjną przy Radzie Adwokackiej w Warszawie	89
	aplikantów adwokackich Izby Lwowskiej, którzy złożyli egzamin przed Komisją Egzaminacyjną Rady Adwokackiej we Lwowie	1
art. 22	adwokatów innych Izb	20
art. 10 cz. 1	b. sędziów sądów powszechnych i asesorów sądowych	20
art. 11 p. 2	b. referendarzy i radców Prokuratorii Generalnej	2
art. 11 p. 3	b. radcę Ministerstwa Skarbu	1
	Ogółem . . .	133

Wykreślono z listy.

Powód wykreślenia	Liczba wykreślonych
Śmierć	21
Niezdolność do pracy	3
Przeniesienie siedziby do innej Izby	1
Własne żądanie	7
Wyrok Sądu Dyscyplinarnego	1
Ogółem . .	33

Szczegółowy obraz ruchu na liście adwokatów, spowodowanego przeniesieniem siedziby z jednej Izby do drugiej, daje poniższa tablica:

Wpisano na listę adwokatów innych Izb z powodu przeniesienia siedziby do Izby Warszawskiej		Wykreślono z listy adwokatów Izby Warszawskiej z powodu przeniesienia siedziby do innych Izb	
z Izby Katowickiej . . .	1		
z Izby Krakowskiej . . .	3	do Izby Poznańskiej . .	1
z Izby Lwowskiej . . .	15		
z Izby Wileńskiej . . .	1		
Razem . .	20	Razem . .	1

W okresie sprawozdawczym w ogólnej liczbie wpisanych na listę 133 adwokatów było 9 kobiet.

B. LISTA APLIKANTÓW ADWOKACKICH.

a. Sprawy o wpis na listę aplikantów adwokackich.

Podania o wpis na listę. Rada Adwokacka miała do załatwienia w okresie sprawozdawczym:

nie załatwionych podań z okresu poprzedniego . . .		28
nowych podań, które wpłynęły w okresie sprawozczym		80
Razem . .		108
Z powyższej liczby Rada załatwiła podań:		
przychylnie	80	
odmownie	2	82
petenci wycofali podań		2
pozostało do załatwienia		24

Ze wskazanej wyżej liczby 80 decyzyj, postanawiających wpis na listę, 11 nie zostało dotąd wykonanych — z powodu nie wpłacenia przez petentów przypadających od nich opłat i nie złożenia ślubowania.

Zażalenia do Sądu Najwyższego. W jednym wypadku petent wniósł zażalenie do Sądu Najwyższego, który sprawy dotychczas nie rozstrzygnął.

b. Wpisy i wykreślenia.

Zestawienie ogólne. Przyrost liczby aplikantów adwokackich w okresie sprawozdawczym był następujący:

Wpisano	69 osób
Wykreślono	96 „
Ubytek	27 „

Zestawienie szczegółowe zawierają następujące tablice:

Wpisano na listę.

Kogo wpisano	Liczba wpisanych	W tym kobiet
b. aplikantów sądowych	30	4
aplikantów adwokackich innych Izb	8	2
b. Naczelnika i referendarza Izby Skarbowej	2	—
magistrów prawa	29	3
Ogółem . . .	69	9

Wykreślono z listy.

Powód wykreślenia	Liczba wykreślonych	W tym kobiet
Wpis na listę adwokatów	89	9
Przeniesienie do innej Izby	2	—
Na własne żądanie.	4	—
art. 109 pr. o u. a. i § 97 regulaminu	1	—
Ogółem . . .	96	9

Obecny stan liczebny. W dniu 25 maja 1938 r. lista aplikantów adwokackich okręgu Izby Warszawskiej obejmowała ogółem 829 nazwisk, w czym 135 kobiet.

C. ROZSIEDLENIE ADWOKATÓW I APLIKANTÓW ADWOKACKICH W OKRĘGU IZBY.

Wybór siedziby przez nowych adwokatów. Z ogólnej liczby 133 osób, wpisanych na listę adwokatów w okresie sprawozdawczym, obrało siedzibę:

w Warszawie . . . . . 87 (w czym kobiet 6)

na prowincji . . . . . 46 (w czym kobiet 3)

Z ogólnej liczby 46 adwokatów, wpisanych na listę w okresie sprawozdawczym z siedzibą na prowincji, na poszczególne miasta przypada:

Siedziby Sądów Okręgowych		Inne miasta	
Białystok	8	Będzin	1
		Biała Podlaska	2
		Czeladź	1
		Częstochowa	4
Łódź	13	Grójec	1
		Międzyrzec	3
		Mińsk Mazowiecki	1
		Mława	1
Piotrków	1	Piszczac	1
		Tomaszów Maz.	1
Siedlce	1	Węgrów	1
		Zgierz	2
Sosnowiec	3	Zawiercie	1
Razem . . .	26	Razem . . .	20

Zmiany siedziby adwokatów w obrębie Izby. W okresie sprawozdawczym 10 adwokatów przeniosło siedzibę w obrębie Izby Warszawskiej, a mianowicie:

Z Warszawy do Łomży . . .	1	**Do Warszawy** z Łodzi . . .	1
do Płońska . .	1	z Piaseczna . .	1
do Stoczka Węgr.	1		
do Żyrardowa .	1		
Z Łodzi do Łasku	1	**Do Łodzi** ze Zgierza	1
z Będzina do Skały	1		
z Grajewa do Makowa Mazow.	1		

Wybór miejscowości przez aplikantów adwokackich, wpisanych na listę w okresie sprawozdawczym, przedstawia się, jak następuje:

w Warszawie . . . . . 46 (w czym kobiet 9)
na prowincji . . . . . 23 (w czym kobiet—)

Zestawienie zmian rozsiedlenia, wynikłych w ciągu okresu sprawozdawczego.

Wskutek nowych wpisów i wykreśleń z listy.

Siedziba	LISTA Adwokatów Wpisano	Wykreśl.	Przyrost	Aplik. Adwok. Wpisano	Wykreśl.	Ubytek
w Warszawie	87	26	61	46	72	26
na prowincji	46	7	39	23	24	1

Wskutek zmian siedziby w obrębie Izby.

	Adwok.	Apl. adw.
z Warszawy na prowincję przeniosło siedzibę .	4	—
z prowincji do Warszawy	2	—

Wzrost liczby członków Izby w ciągu okresu sprawozdawczego, wedle stanu na dzień 25 maja 1938 r., wyraża się w liczbach następujących.

Przybyło	w Warszawie	na prowincji	Ogółem przybyło
adwokatów	59	41	100
aplikantów adwokackich. . .	ubyło 21	ubyło 6	ubyło 27
ogółem . .	38	35	73

Szczegółowy wykaz liczebny rozsiedlenia adwokatów i aplikantów adwokackich w okręgu Izby Warszawskiej.

Siedziby Sądu Okręgowego	Inne miasta w okręgu tegoż Sądu	Na 1 listopada 1937 r.		Na 25 maja 1938 r.	
		adwokatów	apl. adw.	adwokatów	apl. adw.
Warszawa		1446	641	1505	620
	Góra Kalwaria	2	1	2	1
	Grodzisk Mazowiecki	6	2	6	—
	Grójec	4	1	5	2
	Jabłonna	3	1	3	1
	Łowicz	4	1	4	—
	Milanówek	1	1	—	—
	Mińsk Mazowiecki	5	—	6	—
	Mogielnica	1	—	1	—
	Nowe Miasto	1	—	1	—
	Nowy Dwór	1	—	2	—
	Otwock	6	3	6	2
	Piaseczno	2	1	1	1
	Radzymin	1	1	1	1
	Skierniewice	4	3	3	4
	Sochaczew	3	—	4	—
	Sulejówek	1	—	1	—
	Warka	1	—	1	—
	Wołomin	2	3	3	3
	Wyszków	2	—	2	—
	Żyrardów	3	2	4	1
Ogółem w okręgu S. Okr. w Warszawie		1499	661	1561	636
Białystok		30	13	39	10
	Bielsk Podlaski	2	1	2	1
	Siemiatycze	2	—	2	—
	Sokółka	2	—	2	—
Ogółem w okręgu S. Okr. w Białymstoku		36	14	45	11
Łomża		14	4	15	5
	Czyżew	1	—	1	—
	Grajewo	3	1	3	1
	Kolno	1	—	1	—
	Maków	1	—	1	—
	Ostrołęka	3	—	3	—
	Ostrów Łomżyński	2	1	2	1
	Wysokie Maz	1	—	1	—
	Zambrów	1	—	1	—
Ogółem w okręgu S. Okr. w Łomży		27	6	28	7
Łódź		258	105	267	104
	Brzeziny	4	2	4	2
	Kutno	7	—	7	—
	Łask	4	—	5	—
	Łęczyca	6	1	6	1
	Ozorków	2	—	3	—
	Pabianice	6	2	6	2
	Tuszyn	1	1	1	1
	Widawa	1	—	1	—
	Zgierz	10	1	11	3
Ogółem w okręgu S. Okr. w Łodzi		299	112	311	113

Siedziby Sądu Okręgowego	Inne miasta w okręgu tegoż sądu	Na 1 listopada 1937 r.		Na 25 maja 1938 r.	
		adwokatów	apl. adw.	adwokatów	apl. adw.
Piotrków		21	9	21	8
	Bełchatów	2	—	2	—
	Częstochowa	33	12	38	11
	Krzepice	1	—	1	—
	Pławno	1	—	1	—
	Radomsko	5	—	5	—
	Rawa Mazowiecka	4	—	4	—
	Tomaszów Mazowiecki	7	1	8	—
Ogółem w okręgu S. Okr. w Piotrkowie		74	22	80	19
Płock		16	4	16	4
	Ciechanów	4	1	4	1
	Gąbin	1	—	1	—
	Gostynin	3	1	3	1
	Mława	7	1	7	1
	Nasielsk	1	—	1	1
	Płońsk	4	1	4	1
	Przasnysz	2	1	2	1
	Pułtusk	5	1	5	1
	Rypin	3	—	3	—
	Sierpc	4	—	4	—
Ogółem w okręgu S. Okr. w Płocku		50	10	50	11
Siedlce		19	4	19	4
	Biała Podlaska	7	2	9	3
	Garwolin	5	—	5	—
	Łosice	2	—	2	—
	Łuków	3	—	3	—
	Międzyrzec	1	—	2	—
	Radzyń	2	—	2	—
	Sobolewo	2	—	2	—
	Sokołów Podlaski	4	—	4	—
	Sokoły	1	—	1	—
	Stoczek Łuk.	1	—	2	—
	Węgrów	1	—	1	—
Ogółem w okręgu S. Okr. w Siedlcach		47	6	52	7
Sosnowiec		48	16	50	15
	Będzin	14	4	15	4
	Czeladź	1	—	2	—
	Dąbrowa Górnicza	6	2	6	2
	Olkusz	6	—	6	1
	Pilica	1	—	1	—
	Wolbrom	1	—	1	—
	Zawiercie	4	3	5	3
	Żarki	2	—	2	—
Ogółem w okręgu S. Okr. w Sosnowcu		83	25	88	25

Ogólny stan rozsiedlenia adwokatów i aplikantów adwokackich w dniu 25 maja 1938 r.

Adwokatów . 2215 Aplik. adwok. 829	w Warszawie	na prowincji	Rozsiedlenie na prowincji		
			Łódź	inne siedziby Sąd. Okr.	pozostałe miejscowości
Adwokatów . . .	1505	710	267	160	283
Aplik. adwok. . .	620	209	104	46	59

D. STATYSTYKA PORÓWNAWCZA.

Przytoczone niżej cztery tablice zawierają porównawcze zestawienie danych statystycznych za czas od dnia 1 listopada 1932 r.

Zestawienie stanu liczebnego członków Izby.

Na dzień	Liczba adwokatów			Liczba aplikantów adwok.		
	w Warszawie	na prowincji	ogółem	w Warszawie	na prowincji	ogółem
1 listopada 1932 r.	1025	496	1521	359	137	496
1 listopada 1933 r.	1203	578	1781	427	159	586
1 listopada 1934 r.	1284	560	1844	541	154	695
1 listopada 1935 r.	1324	594	1918	593	178	771
1 listopada 1936 r.	1402	638	2040	576	175	751
1 listopada 1937 r.	1446	669	2115	641	215	856
25 maja 1938 r.	1505	710	2215	620	209	829

Zestawienie wzrostu liczby członków Izby.

W okresie sprawozdawczym	Przyrost					
	Adwokatów			Aplikantów adwokackich		
	w Warszawie	na prowincji	ogółem	w Warszawie	na prowincji	ogółem
1932/33	178	82	260	68	22	90
1933/34	87	ubyło 24[1]	63	114	ubyło 5[1]	109
1934/35	40	34	74	56	20	76
1935/36	78	44	122	ubyło 17	ubyło 3	ubyło 20
1936/37	44	31	75	65	40	105
1.XI.37—25 V.38	59	41	100	ubyło 21	ubyło 6	ubyło 27

Zestawienie dopływu kandydatów do stanu adwokackiego spośród aplikantów adwokackich i innych stanowisk.

W okresie sprawozdawczym	Wpisano na listę			
	Aplikantów adwokackich	adwokatów		
		spośród		ogółem
		aplikantów adwok.	innych	
1932/33	314	208	91	299
1933/34	246	121	50	171
1934/35	168	74	26	100
1935/36	126	128	31	159
1936/37	181	60	51	111
I.XI.37 — 25.V.38.	69	90	43	133

[1]) Zmniejszenie się liczby adwokatów i aplikantów adwokackich na prowincji na liście Izby Warszawskiej w r. 1933/34 było wynikiem wyłączenia szeregu miejscowości z okręgu Izby Warszawskiej z włączeniem ich do okręgu Izby Adwokackiej Poznańskiej (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 października 1933 r., Dz.U.R.P. Nr. 85, p. 634), wskutek czego 71 adwokatów i 7 aplikantów adwokackich zostało wykreślonych z listy Izby Warszawskiej z jednoczesnym wpisaniem na listę Izby Poznańskiej.

Zestawienie szczegółowe osób, wpisanych na listę z poza aplikantów adwokackich Izby.

Wpisano na listę adwokatów	podstawa wpisu	1932/33	1933/34	1934/35	1935/36	1936/37	1.XI.37 25.V.38
Adwokatów innych Izb	art. 22	26	29	13	18	14	20
b. sędziów i prokuratorów sądów powszechnych i wojskowych	art. 10 cz. 1	50	8	3	7	27[1]	20
profosorów nauk prawniczych. .	art. 11 p. 1	1	1	—	—	—	—
b. urzędników Prokuratorii Generalnej	art. 11 p. 2	2	2	—	—	2	2
b. urzędników państwowych .	art. 11 p. 3	12	5	9	4	5	1
b. adwokatów . .	art. 118	—	4	1	3	1	—
egz. aplik. innych Izb	art. 9 p. 5 i art. 108	—	—	—	—	3	1
b. asesorów sąd. (po złożeniu egzaminu adwokackiego) . . .	art. 9 p. 6 i art. 104	—	1	—	—	—	—
Ogółem . .		91	50	26	32	52	44

E. ORZECZNICTWO RADY ADWOKACKIEJ W SPRAWACH, ZWIĄZANYCH Z PROWADZENIEM LISTY ADWOKATÓW I APLIKANTÓW ADWOKACKICH.

Z licznych uchwał Rady Adwokackiej w powyższym zakresie przytoczyć wypada następujące ustalenia, dotyczące wykładni poszczególnych przepisów starego i nowego prawa o ustroju adwokatury.

a. Warunki przyjęcia do adwokatury.

Art. 9 p. 2 pr. o u. a.

W uchwałach, odmawiających wpisu na listę, podstawą do uznania, że petent nie odpowiada wymaganiom nieskazi-

[1]) W tym 14 asesorów sądowych.

telności charakteru, były, między innymi, okoliczności następujące.

1. Uznanie przez Sąd Dyscyplinarny, iż petent w czasie odbywania aplikacji adwokackiej w okręgu innej Izby prowadził kancelarię adwokocką samodzielnie i na własny rachunek, opuścił samowolnie kancelarię patrona bez zdania akt i rachunków, a nadto współpracował z naganiaczami i właścicielami biur pisania podań.

(u. 21. XII. 1937 r., prot. Nr. 4 § 16, akta 107/37).

2. Zawarcie pozornej umowy, sprzecznej z dobrą wiarą i dobrymi obyczajami, w celu zmniejszenia alimentów dla żony i zatajenie następnie przed Radą Adwokacką samego czynu jak i faktu ukarania dyscyplinarnego za jego popełnienie.

(u. 18. I. 1938 r., prot. Nr. 6 § 5, akta 152/37).

Art. 10 cz. 2 pr. o u. a.

3. Za ostatnie faktyczne miejsce urzędowania musi być uznane nie to miejsce, gdzie petent przez bardzo krótki okres czasu bezpośrednio przed wpisem urzędował, lecz miejsce, gdzie przez szereg lat pełnił funkcje sędziego.

(u. 21. XII. 1937 r., prot. Nr. 4 § 31, akta 2597).

Art. 11 p. 3 pr. o u. a.

4. Przepisu art. 11 p. 3 nie można rozciągać na osoby, zajmujące stanowiska w służbie samorządu terytorialnego. [1]
(u. 10. V. 1938 r., prot. Nr. 20 § 11, akta 135/32).

Art. 57 ust. 1 lit. e i 92 n. pr. o u. a.

5. Petent, który nie odbył aplikacji sądowej w sądach powszechnych lub wojskowych, zakończonej przepisanymi egzaminami, i nie przedłożył dowodu, aby od obowiązku od-

---

[1] Patrz sprawozdanie za r. 1934/35, str. 84, teza Nr. 8.

bycia aplikacji sądowej był zwolniony, nie odpowiada warunkom przyjęcia do adwokatury.

(u. 24. V. 1938 r., prot. Nr. 22 § 10 i 11, akta 71/38 i 75/38).

b. Zmiana przez adwokatów miejsca siedziby.

Art. 73 ust. 2 n. pr. o u. a.

6. Podanie członka innej Izby Adwokackiej o wpis na listę adwokatów Izby Warszawskiej Rada Adwokacka przesłała Naczelnej Radzie Adwokackiej z zaznaczeniem, że opinię o petencie prześle po zebraniu materiałów.[1])

(u. 24. V. 1938 r., prot. Nr. 22 § 3, akta 57/38).

c. Wykreślanie adwokatów z listy.

Art. 46 p. 5 pr. o u. a.

7. Adwokat, skazany wyrokiem sądowym na mocy art. 48 § 2 k. k. na utratę prawa wykonywania zawodu, podlega skreśleniu z listy na zasadzie art. 46 p. 5 pr. o u. a.

(u. 5. X. 1937 r., prot. Nr. 32 § 30, akta 2366).

Naczelna Rada Adwokacka powyższą uchwałę uchyliła i poleciła Radzie Adwokackiej przyjęcie wyroku sądowego do wiadomości oraz zawiadomienie sądów, że adwokat na zasadzie wyroku sądu powszechnego pozbawiony jest prawa wykonywania zawodu adwokackiego przez okres czasu, wskazany w powyższym wyroku.

(u. 19. III. 1938 r., Nr. 10/38/D).

---

[1]) Podobne podanie jednego z aplikantów Rada Adwokacka przesłała Naczelnej Radzie Adwokackiej, która w piśmie z dnia 4 czerwca 1938 r. wyjaśniła, że art. 73 ust. 2 n. pr. o u. a. do aplikantów adwokackich nie ma zastosowania.

d. Zaliczanie na poczet aplikacji adwokackiej innych zajęć.

Art. 104 pr. o u. a.

8. Praca na stanowisku asystenta wydziału prawa uniwersytetu może być zaliczona na poczet pięciolecia aplikacji adwokackiej.

(u. 23. XI. 1937 r., prot. Nr. 39 § 34, akta 363/33).

Na uzasadnienie tej uchwały Rada Adwokacka przytoczyła, co następuje:

praca na stanowisku asystenta wydziału prawa uniwersytetu stanowi niewątpliwie odpowiednie przygotowanie do zawodu adwokackiego, lepsze nawet aniżeli wiele innych rodzai „referendarskiej służby administracyjnej", przewidzianej zupełnie ogólnie w art. 104 pr. o u. a., jako podlegającej zaliczeniu na poczet aplikacji adwokackiej;

prawo o ustroju adwokatury naukowej pracy prawniczej nadaje szczególne znaczenie, zezwalając w art. 11 p. 1 na wpis na listę adwokatów profesorów i docentów nauk prawniczych w polskich szkołach akademickich.

9. Praca na stanowisku sekretarza Powiatowego i Wojewódzkiego Urzędu Rozjemczego do spraw posiadaczy gospodarstw wiejskich, jako nosząca charakter przeważnie kancelaryjno - manipulacyjny, nie ulega zaliczeniu na poczet pięciolecia aplikacji adwokackiej.

(u. 8. II. 1938 r., prot. Nr. 9 § 12, akta 193/36).

Zażalenie petenta na przytoczoną wyżej uchwałę Rady Adwokackiej Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej oddalił.

(u. 14. V. 1938 r., Nr. 39/38 P.).

10. Pod służbą referendarską należy rozumieć służbę na stanowiskach, do których przywiązany jest tytuł „referendarza" a nie „asesora referendarskiego" [1]), służba przeto w

---

[1]) Patrz sprawozdanie za r. 1936/37, str. 99, teza Nr. 17.

charakterze asesora referendarskiego nie ulega zaliczeniu na poczet aplikacji adwokackiej.

(u. 18. I. 1938 r., prot. Nr. 6 § 12, akta 117/37).

Uwzględniając zażalenie petenta, Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej wyjaśnił, że zaliczenie służby administracyjnej, w myśl art. 104 pr. o u. a., nie zależy od tytułu, jaki posiada pracownik, a tylko od charakteru pracy.

(u. 19. III. 1938 r., Nr. 15/38/P.).

8. Kierowanie wykształceniem zawodowym aplikantów adwokackich.

A. PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU.

a. Patroni.

Udzielanie zezwoleń na podjęcie się obowiązków patrona. Podania były rozstrzygane po uprzednim w każdym przypadku zbadaniu karalności dyscyplinarnej adwokata, ubiegającego się o zezwolenie, oraz wywiązywania się przez niego z obowiązków korporacyjnych, w szczególności opłacania składek i należności na rzecz Izby, okoliczności, czy rodzaj i zakres praktyki zapewnia aplikantowi możność zdobycia potrzebnych wiadomości praktycznych, wreszcie kwestii, czy aplikant ma otrzymywać od patrona uposażenie.

Jeden z członków Izby, któremu Rada Adwokacka odmówiła zezwolenia na podjęcie się obowiązków patrona z powodu systematycznego i chronicznego zalegania w opłacaniu składki adwokackiej i na fundusz zapomóg pośmiertnych, uregulował w krótkim czasie całą należność i złożył ponowne podanie o udzielenie mu zezwolenia. Rada Adwokacka drugie podanie załatwiła również odmownie, wychodząc z założenia, że opisane wyżej postępowanie petenta świadczy o tym, że był on w możności płacenia składek, a uchylanie się od ich płacenia wynikało jedynie z lekceważenia obowiązków korporacyjnych. (u 12. IV. 1938 r., prot. Nr. 18 § 41).

Dane statystyczne. Liczba podań o zezwolenie na podjęcie się obowiązków patrona i sposób ich załatwienia przedstawia się w sposób następujący:

Rodzaj sprawy	wpłynęło podań	Zezwolenia	
		udzielono	odmówiono
Zezwolenie na jednego aplikanta	106	86	20
Zezwolenie na drugiego aplikanta	26	12	14
Zezwolenie na trzeciego aplikanta	1	1	—

Na uchwały odmowne wpłynęło 14 zażaleń, z których Naczelna Rada Adwokacka uwzględniła jedno. W 4 wypadkach Naczelna Rada Adwokacka rozpoznanie podania odroczyła do czasu uregulowania przez skarżących składek izbowych i na fundusz zapomóg pośmiertnych; 9 zażaleń dotąd nie rozpoznała. Z liczby 8 zażaleń, nie rozstrzygniętych w poprzednim okresie sprawozdawczym [1]) Naczelna Rada Adwokacka uwzględniła trzy.

Wykaz liczebny adwokatów, adwokatów-patronów i aplikantów adwokackich.

Miejscowość	Ogólna liczba		
	adwokatów	adwokatów patronów	aplikantów adwokackich
Warszawa	1505	558	620
Łódź	267	99	104
Inne siedziby Sądów Okręgowych	160	46	46
Inne miejscowości	283	56	59
Ogółem w całej izbie . . .	2215	759	829

[1]) Patrz sprawozdanie za r. 1936/37, str. 102.

Podana niżej tablica wskazuje, jaka liczba adwokatów, w jakich miejscowościach i względem ilu aplikantów pełni obowiązki patrona.

Miejscowość	Ogólna liczba	
	po 1-ym apl. adwok.	po 2-ch apl. adwok.
Warszawa	496	62
Łódź	94	5
Inne siedziby Sądów Okręgowych	46	—
Inne miejscowości	53	3
Ogółem w całej Izbie	689	70

W jednym wypadku, wobec nie zastosowania się aplikanta do § 97 regulaminu i nie wkazania nowego patrona w udzielonym na to terminie, Rada Adwokacka wykreśliła go z listy (u. 5. IV. 1938 r., prot. Nr. 17 § 40).

b. Seminaria.

Seminaria w Warszawie. W okresie sprawozdawczym seminaria dla aplikantów adwokackich w Warszawie prowadzone były w pięciu grupach,[1]) w których odbyły się wykłady, referaty i konferencje na następujące tematy:

Grupa I. (prawo cywilne materialne). Prawo spadkowe (adw. Aleksander Czerski); prawo hipoteczne (adw. Adam Słomiński); zobowiązania (adw. Stanisław Neufeld); czynności notarialne (adw. Edmund Szabłowski); prawo międzydzielnicowe i międzynarodowe prywatne (adw. Roman Kuratowski).

[1]) Patrz wyżej str. 6.

Grupa II. (prawo cywilne formalne i prawo handlowe). Hipoteka a prawo handlowe (adw. Seweryn Szer); procedura cywilna — postępowanie egzekucyjne (adw. Józef Stawski).

Grupa III. (prawo karne). Prawo o wykroczeniach, część ogólna kodeksu karnego, przestępstwa polityczne, przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko mieniu, na szkodę wierzycieli, urzędnicze, zniewagi i niektóre specjalne ustawy karne oraz przepisy ogólne postępowania karnego, postępowanie przygotowawcze, postępowanie w I-ej instancji, postępowanie odwoławcze, kasacyjne i postępowanie specjalne. (adwokaci Gustaw Beylin, Ludwik Honigwill, Antoni Landau, Mojżesz Maślanko, Aleksander Mogilnicki, Michał Skoczyński, Stanisław Szurlej, Gustaw Wielikowski).

Grupa IV. (prawo administracyjne). Postępowanie przymusowe w administracji (adwokat M. Baumgart); postępowanie administracyjne karne (adwokat J. Sarapata); zasady sądownictwa administracyjnego ze specjalnym uwzględnieniem postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym (adwokat J. Kliński); przepisy dotyczące prawa obywatelstwa polskiego (adwokat Rundstein); przepisy dotyczące praw urzędniczych (pragmatyka służbowa, przepisy emerytalne i dyscyplinarne; adw. J. Sarapata); ustawodawstwo podatkowo-skarbowe (adw. J. Szatensztejn); przepisy dotyczące stowarzyszeń, związków zawodowych, prawa koalicji oraz ustawodawstwo wyjątkowe (adw. J. Kliński); przepisy dotyczące praw stanu cywilnego i ruchu ludności oraz cudzoziemców (adw. J. Sarapata); ustawodawstwo socjalne (adw. J. Bloch): podstawy ustawodawstwa agrarnego (adw. Z. Nagórski); ustawodawstwo leśne (adw. St. Urbanowicz); ustawodawstwo wodne (adw. Z. Rolnicki); ustawodawstwo budowlane (adw. J. Kliński); ustawodawstwo przemysłowe (adw. L. Altberg); gwarancje praworządności (Trybunał Konstytucyjny, Trybunał Stanu, Trybunał Kompetencyjny ,Najwyższy Trybunał Administracyjny i t. d.) i swobodne uznanie władz (adw. A. Chmurski); poszczególne przepisy, dotyczące ograniczenia prawa własności: ustawa

wywłaszczeniowa, przepisy ograniczające przenoszenie prawa własności nieruchomości w stosunku do cudzoziemców w b. dzielnicy pruskiej, obywateli sowieckich i t. p. (adw. St. Urbanowicz); ustawodawstwo patentowe (adw. H. Maryański).

Grupa V. (o charakterze ogólnym). Tajemnica zawodowa adwokatów oraz wolność w słowie i piśmie (adw. Mieczysław Ettinger).

Sekretarze grup. Stosownie do § 99 regulaminu Rada Adwokacka uchwałą z dnia 26 kwietnia 1938 r. (prot. Nr. 19 § 2) wyznaczyła następujących sekretarzy grup seminaryjnych i ich zastępców:

Grupa	Sekretarz	Zastępca
I.	Rek Tadeusz	Świątnicki Antoni
II.	Nagórski Zygmunt	Gajewski Stanisław
III.	Ścigalski Stanisław	Perl Tadeusz
IV.	Pędowski Karol	Maciejko Józef
V.	Żywicki Władysław	Rymaszewski Jerzy

c. Orzecznictwo Rady w kwestiach, dotyczących przygotowania do zawodu.

Sprawa kontynuowania aplikacji według nowego prawa o ustroju adwokatury. W związku z treścią art. 159 n. pr. o u. a. Rada Adwokacka ustaliła, że przepis powyższy nie przewiduje konieczności wykreślenia z listy tych aplikantów adwokackich, którzy nie mają określonego w ust. 1 tego artykułu stażu.

Wobec powyższego Rada Adwokacka postanowiła narazie aplikantów, nie odpowiadających warunkom nowego prawa o ustroju adwokatury, nie skreślać z listy, przystąpić natomiast po odbyciu czerwcowej sesji egzaminacyjnej do spo-

rządzenia listy aplikantów adwokackich według kategoryj, przewidzianych w nowym prawie o ustroju adwokatury (u. 24. V. 1938 r., prot. Nr. 22 § 45).

Wskutek pisma Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 21 maja 1938 r. Rada Adwokacka w komunikacie z dnia 23 maja 1938 r. [1]) podała do wiadomości aplikantów adwokackich, obowiązanych, w myśl art. 159 ust. 3 n. pr. o u. a., do złożenia egzaminu sędziowskiego, iż Ministerstwo oczekiwać będzie składania podań o zwolnienie od obowiązku odbycia aplikacji sądowej (art. 159 ust. 4 n. pr. o u. a.) do dnia 1 lipca 1938 r.

Zajęcia uboczne. Na posiedzeniu w dniu 24 maja 1938 r. (prot. Nr. 22 § 44) Rada Adwokacka ustaliła, że aplikanci adwokaccy, bez względu na to, czy posiadali uprzednio odnośne zezwolenie na pełnienie zajęć ubocznych, czy też nie, powinni niezwłocznie zwrócić się do Rady Adwokackiej o takie zezwolenie (art. 97 i 161 ust. 1 n. pr. o u. a) i postanowiła wydać komunikat z wezwaniem aplikantów do zgłoszenia Radzie zajęć ubocznych i przypomnieniem, że, w myśl art. 103 ust. 1 lit. b n. pr. o u. a., Rada Adwokacka skreśli z listy aplikanta, który pomimo odmowy zezwolenia podjął się zajęcia ubocznego.

W szeregu konkretnych przypadków Rada Adwokacka ponowiła zezwolenie na pracę w kancelarii notariusza, Biurze Głównym Funduszu Pracy i innych instytucjach i urzędach (prot. Nr. 22 §§ 27 — 29).

Przerwy w aplikacji. Oddalając podanie aplikanta adwokackiego o udzielenie mu rocznego urlopu celem umożliwienia podjęcia się pracy zarobkowej, Rada Adwokacka stanęła na stanowisku, że poświęcenie się przez petenta wyłącznie pracy zarobkowej, nie wchodzącej w zakres aplikacji i nie pozwalającej na jednoczesne odbywanie aplikacji, nastąpić może jedynie pod warunkiem skreślenia się przez petenta z listy aplikantów adwokackich, prośba zaś o udzielenie rocznego urlopu jest nie uzasadniona, gdyż obowiązujące

---

[1]) Komunikat Nr. 236, „Palestra", 1938 r, str. 515.

przepisy o aplikacji adwokackiej nie przewidują możności przerw w aplikacji z powodu, o którym mowa. (u. 16. XI. 1937 r., prot. Nr. 38 § 36).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej wskutek odwołania petenta polecił Radzie Adwokackiej udzielenie petentowi żądanego urlopu, z wyraźnym jednak zastrzeżeniem, iż czas ten nie będzie mu liczony do przepisanego okresu aplikacji adwokackiej (u. 19. III. 1938 r., Nr. 10/38/P.).

Uzasadnienie powyższej uchwały było następujące:

Wprawdzie prawo o ustroju adwokatury nie przewiduje udzielania aplikantom urlopów, z drugiej jednak strony nie wymaga, aby przepisana pięcioletnia aplikacja była nieprzerwana;

praca, której petent zamierza poświęcić się w czasie urlopu, jest pracą, stojącą w związku z jego zawodem prawniczym i nie ubliżającą w niczym stanowisku aplikanta adwokackiego.

Uprawnienia procesowe aplikantów adwokackich. Na zapytanie jednego z członków Izby Rada Adwokacka wyjaśniła, że aplikant adwokacki ma prawo zastępowania patrona przed komisjami odwoławczymi do spraw podatkowych dopiero po odbyciu jednorocznej aplikacji adwokackiej.

W uzasadnieniu powyższej uchwały Rada Adwokacka zaznaczyła, że z zestawienia art. 106 i 107 pr. o u. a. wynika, że ustawodawca zupełnie wyraźnie odróżnia zastępstwo patrona przez aplikanta w sądach i urzędach wogóle od takiegoż zastępstwa na rozprawach; że podczas gdy zastępstwo patrona przez aplikanta w sądach w ogóle, to znaczy w kancelariach sądów i urzędów przy czynnościach pomocniczych, nie zostało ograniczone jakimkolwiek terminem i może nastąpić już w pierwszym okresie aplikacji, t. j. natychmiast po wpisaniu na listę aplikantów adwokackich, to przy stawaniu na rozprawach, co wymaga oczywiście już pewnego przygotowania i wyrobienia praktycznego, wprowadzone zostały ograniczenia; że aplikant może stawać na rozprawach w sądach grodzkich dopiero po roku aplikacji, a w sądach

okręgowych — po trzech latach praktyki; że wprawdzie prawo o ustroju adwokatury o komisjach odwoławczych do spraw podatkowych nie wspomina, to jednak komisje te przez analogię należy postawić w jednym rzędzie co do ważności rozstrzyganych spraw przynajmniej z wydziałami odwoławczymi sądów okręgowych (u. 15. II. 1938 r., prot. Nr. 10 § 34).

W związku ze zmianą uprawnień procesowych aplikantów adwokackich przez przepisy art. 99, 159 i 160 n. pr. o u. a. Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 24 maja 1938 r. (prot. Nr. 22 § 44) postanowiła wyjaśnić w drodze komunikatu, że:

aplikanci adwokaccy, którzy przed dniem wejścia w życie nowego prawa o ustroju adwokatury złożyli egzamin sędziowski, mają prawo zastępować swych patronów we wszystkich sądach z wyjątkiem Sądu Najwyższego, Najwyższego Trybunału Administracyjnego i Trybunału Kompetencyjnego;

aplikanci adwokaccy, którzy w dniu wejścia w życie nowego prawa o ustroju adwokatury mieli conajmniej rok aplikacji adwokackiej, rok aplikacji sądowej lub trzy miesiące aplikacji adwokackiej i rok obowiązkowej służby wojskowej, mają prawo zastępować swych patronów przed sądami pracy i sądami okręgowymi, a przed sądadami apelacyjnymi — dopiero w ostatnich dwóch latach obowiązkowej aplikacji.

B. EGZAMINY.

Sesje egzaminacyjne. W okresie sprawozdawczym odbyła się jedna sesja egzaminacyjna, w dn. 11 i 12 marca 1938 r.

Skład komisyj egzaminacyjnych podczas tej sesji był następujący:

Komisja I.

Przewodniczący	Członkowie		
	Delegowani Sędziowie Sądu Apelacyjnego	Delegowani członkowie Rady Adwokackiej	Zaproszeni z poza Rady członkowie Izby
Dziekan Stefan Urbanowicz	K. Hermanowski W. Ogulewicz	B. Rosensztadt	M. Ettinger M. Jarosz I. Kondratowicz A. Kostro A. Landau J Morawski J. Sarapata

Komisja II.

Przewodniczący	Członkowie		
	Delegowani Sędziowie Sądu Apelacyjnego	Delegowani członkowie Rady Adwokackiej	Zaproszeni z poza Rady członkowie Izby
Wicedziekan Stanisław Święcicki	L. Bujalski M. Dobromęski	N. Grodziński M. Rudzińsk J. Tatarkiewicz F. Zadrowski	A. Chmurski J. Krzywicki J. Kliński A. Landau A. Mogilnicki

Wyniki egzaminów.

Przystąpiło do egzaminów pisemnych	Wycofało się przed egzaminem ustnym	Wyniki egzaminów			
		dodatnie		Ogółem zdało	ujemne
		dobre	dostateczne		nie zdało
98	6	1	53	54	38

Uroczyste ślubowanie. W dniu 26 marca 1938 r. odbyła się mająca już swoją tradycję uroczystość zbiorowego ślubowania nowych adwokatów, wpisanych na listę w wyniku egzaminów, odbytych w dniu 11 — 12 marca 1938 r.

Na zwołanym w tym celu uroczystym posiedzeniu Rady Adwokackiej Dziekan St. Urbanowicz powitał młodych kolegów okolicznościowym przemówieniem,[1]) podnosząc w nim znaczenie stanu adwokackiego, obowiązki z nim związane i poruszając różne zagadnienia z dziedziny samodzielnej pracy zawodowej.

9. Pomoc prawna dla ubogiej ludności.

a. Obrona z urzędu.

Dane statystyczne. Na wnioski właściwych sądów lub wprost wskutek podań osób, które wykazały się uprawnieniem do korzystania z obrony z urzędu, Dziekan lub Wicedziekan wyznaczyli w okresie sprawozdawczym obrońców z urzędu:

w sprawach cywilnych:

do Sądów Grodzkich w Warszawie . . .	134
do Sądu Pracy w Warszawie	9
do Sądu Okręgowego w Warszawie . . .	342
do Sądu Apelacyjnego w Warszawie . . .	157
do Sądu Najwyższego	115
Razem . . .	757

w sprawach administracyjnych:

do Najwyższego Trybunału Administracyjnego	43
do Inwalidzkiego Sądu Administracyjnego .	89
Razem . . .	132

Wyznaczanie obrońców z urzędu w sprawach cywilnych do sądów prowincjonalnych załatwiane było bezpośrednio

[1]) Patrz „Palestra", 1938 r., str. 369.

przez właściwych Delegatów Rady w podanej niżej liczbie wypadków:

Siedziba Sądu Okręgowego	Obrona z urzędu		Razem
	przed Sądem Okręgowym	przed Sądami Grodzkimi i Pracy	
Biała Podlaska	20	7	27
Białystok	71	39	110
Częstochowa	37	159	196
Łomża	71	20	91
Łódź	Ogółem		218
Mława	24	18	42
Piotrków	61	30	91
Płock	84	10	94
Siedlce	61	6	67
Sosnowiec	86	179	265
	Ogółem . . .		1201

Obrona z urzędu w Sądach Grodzkich w sprawach cywilnych. W oparciu o treść okólnika Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 17 kwietnia 1937 r., wydanego w wyniku starań, podjętych w poprzednim okresie sprawozdawczym, [1]) Dziekan na zasadzie uchwały Rady Adwokackiej z dnia 14 grudnia 1937 r. (prot. Nr. 3 § 24) zwrócił się do Kierownika Sądu Grodzkiego w Warszawie z prośbą o spowodowanie zmniejszenia ilości wypadków zwracania się przez Sądy Grodzkie do Rady Adwokackiej o mianowanie obrońców z urzędu w sprawach cywilnych.

Kiedy jeden z Sądów Grodzkich na prowincji zwrócił się do Rady Adwokackiej o wyznaczenie obrońcy z urzędu w

---

[1]) Patrz sprawozdanie za r. 1936/37, str. 113.

sprawie cywilnej, Rada Adwokacka przed załatwieniem wniosku zapytała, czy wyznaczenie obrońcy z urzędu w powyższej sprawie jest konieczne, powołała się przy tym na wyżej już cytowany okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości oraz na trudność wyznaczenia obrońcy z uwagi na małą ilość adwokatów w siedzibie Sądu (prot. Nr. 11 § 13).

Załatwiając odmownie podanie o wyznaczenie płatnego obrońcy z urzędu do prowadzenia w Sądzie Grodzkim sprawy przeciwko adwokatowi, Rada Adwokacka wyjaśniła petentowi, że nie może wyznaczyć obrońcy z urzędu, ponieważ w Sądzie Grodzkim zastępstwo stron przez adwokatów nie jest wymagane (u. 6. IX. 1937 r., pr. Nr. 33 § 11).

Wskutek odwołania Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej powyższą uchwałę uchylił i zlecił Radzie Adwokackiej wyznaczenie petentowi płatnego obrońcy z urzędu, wychodząc z założenia, że wprawdzie w Sądzie Grodzkim zastępstwo strony przez adwokata nie jest obowiązkowe, jednakże nikt nie może być pozbawiony pomocy prawnej z tej racji, że stosunki koleżeńskie, towarzyskie lub inne względy stoją na przeszkodzie do przyjęcia przez adwokata sprawy przeciwko koledze (u. 18. XII. 1937 r., Nr. 142/37/P.).

Obowiązki obrońcy z urzędu — patrz wyżej: orzecznictwo Rady Adwokackiej, str. 30 teza Nr. 5.

b. Bezpłatna konsultacja dla niezamożnej ludności.

Konsultacja w Warszawie. W okresie sprawozdawczym kosultacja przy Sądzie Okręgowym w Warszawie prowadzona była na zasadach dotychczasowych. Ogółem dyżurów kosultacyjnych było 81 z udziałem 147 adwokatów i 137 aplikantów adwokackich; załatwiono 1938 interesantów.

Ponieważ udzielający porad adwokaci coraz częściej zaczęli kierować do biura Rady Adwokackiej osoby, które domagały się wyznaczenia im obrońców z urzędu lub żądały

udzielenia porady lub opinii prawnej, Rada Adwokacka w komunikacie z dnia 29 stycznia 1938 r.[1]) zwróciła się do członków Izby z przypomnieniem, że obrońców z urzędu w sprawach cywilnych i pewnych kategoriach spraw administracyjnych wyznacza jedynie na podstawie udzielonego przez sądy prawa ubogich do prowadzenia sprawy, oraz że nie jest powołana, jako urząd, do udzielania porad lub opinii poszczególnym petentom.

W komunikacie powyższym Rada Adwokacka zaapelowała jednocześnie do członków Izby, aby, udzielając porad w czasie dyżurów, unikali zdawkowych odpowiedzi oraz by nie delegowali aplikantów do udzielania samodzielnych porad.

Konsultacje na prowincji. Działalność poradni prawnej w ośrodkach prowincjonalnych przedstawiała się w okresie sprawozdawczym, jak następuje:

Biała Podlaska — zgodnie z utartą tradycją porady udzielane były wprost w poszczególnych kancelariach adwokackich.

Białystok — dyżury odbywały się codziennie w gmachu Sądu Okręgowego; udzielono ogółem 320 porad, połączonych dość często ze zredagowaniem podań lub pism sądowych.

Częstochowa — dyżury odbywały się trzy razy tygodniowo, w pokoju adwokackim w gmachu sądowym. Dyżurowali wyznaczani kolejno adwokaci oraz przydzielani im do pomocy aplikanci adwokaccy. Ogółem udzielono 815 bezpłatnych porad, przy czym w przypadkach bardziej skomplikowanych dyżurujący adwokat kierował petenta do swojej kancelarii, gdzie go bezpłatnie załatwiał.

Łomża — osobom rzeczywiście niezamożnym adwokaci udzielali bezpłatnych porad w swych kancelariach.

---

[1]) **Komunikat Nr. 231. „Palestra", 1938 r., str. 145.**

Łódź — dyżury odbywały się dwa razy tygodniowo, w pokoju adwokackim w gmachu Sądu Okręgowego; ogółem załatwiono 560 interesantów.

Mława — ze względu na małe środowisko poradnia nie została zorganizowana; miejscowa adwokatura w szerokim zakresie służyła bezpłatną pomocą prawną niezamożnej ludności, jaka się do niej zgłaszała bezpośrednio do kancelaryj adwokackich.

Piotrków — dyżury przy miejscowym Sądzie Okręgowym raz w tygodniu; największa ilość porad dotyczyła spraw eksmisyjnych, o działy spadkowe drobnych własności rolnych i o wstrzymanie egzekucji przeciwko rolnikom przez Urząd Rozjemczy.

Płock — dyżury w miejscowym Sądzie Okręgowym odbywały się dwa razy tygodniowo; prowadzono księgę dyżurów.

Siedlce — dyżury odbywały się raz w tygodniu; frekwencja minimalna.

Sosnowiec — dyżurujący dwa razy tygodniowo adwokaci udzielili ogółem 169 bezpłatnych porad.

10. Biblioteka.

Kierownictwo. Nadzór nad biblioteką Izby z ramienia Rady Adwokackiej sprawował członek Rady Ludwik Honigwill; bezpośredni zarząd sprawował adwokat Jerzy Korytkowski.

Czytelnictwo. Biblioteka w okresie sprawozdawczym była otwarta codziennie od godziny 10-ej do godziny 14-ej min. 30. Biblioteka, zgodnie z ustalonymi przez Radę Adwokacką przepisami, książek do domu poza nielicznymi, przewidzianymi przez regulamin biblioteczny, wyjątkami nie pożyczała, czytelnictwo zaś na miejscu wzrosło, wyrażając się cyfrą przeciętną 23, 4 osób dziennie.

Zasoby. Zasoby biblioteczne przedstawiają się w sposób następujący:

Dział	Ilość tomów	
	na 1.XI.1937 r.	na 1.VI.1938 r.
1. Biblioteka zasadnicza	4995	5145
2. Biblioteka czasopism i wydawnictw periodycznych	2322	2387
3. Biblioteki podręczne w Sądach: Okręgowym i Apelacyjnym . . .	98	104

Na przyrost złożyły się zakupy i dary.

Zakupy. W okresie sprawozdawczym zakupiono około 120 tomów, uwzględniając przede wszystkim nowości prawnicze polskie, ponieważ w poprzednim okresie sprawozdawczym biblioteka uzupełniła braki z dziedziny literatury zagranicznej, nabywając podstawowe dzieła francuskie i niemieckie. Z dzieł polskich, między innymi, nabyto opracowanie taryfy celnej, nowe wydawnictwa ordynacji podatkowej oraz szereg rozpraw historyczno - prawnych. Zaznaczyć należy, że w bieżącym okresie sprawozdawczym wykaz nowych nabytków bibliotecznych wraz z oznaczeniem numeru katalogowego drukowano w „Palestrze“ w postaci dodatku na końcu numeru. Takie wykazy stale będą w „Palestrze“ publikowane, spotkały się zaś z nader życzliwym przyjęciem ze strony czytelników.

Dary. Własne swe prace ofiarowali następujący członkowie Izby: Barwiński Eugeniusz („Prawo spadkowe, obowiązujące w byłym Królestwie Kongresowym“), A. Bojko i W. Monka („Kodeks nieruchomości miejskiej“), Czerwiński Jerzy („Parcelacja“ i „Przedawnienie według kodeksu zobowiązań“), Dzierżanowski Józef („Ustawa o spółdzielniach“, „Rozporządzenie o własności lokali“), Kronstein Feliks („Francuska ustawa z dn. 3 lipca 1930 r. o umowie ubezpiecze-

nia"), Lemkin Rafał („Prawo karne skarbowe"), Lichtensztejn Majer („Nauka o zysku przedsiębiorcy w rozwoju historycznym"), Margulies Leopold Stefan („Ordynacja podatkowa", „Przemyt — przywóz" i „Przemysł"), Ruff Jan (Fernand Payen „O powołaniu adwokatury i sztuce obrończej"), Weber Adolf („Żądanie uznania pozwu") i Wiewiórska Helena („Patronat").

Z poza członków Izby Sędzia Sądu Najwyższego Kazimierz Bzowski ofiarował następujące własne prace: Powrót do przestępstwa", „Prawomyślność", „Przedawnienie", „Przywłaszczenie" i „Przywrócenie praw".

Poza tym szereg cennych prac ofiarował adwokat Stanisław Roliński, między innymi cenną rozprawę z końca XVIII wieku p. t.: „Adwokat polski za cnotą", omówioną w jednym z numerów „Palestry" przez G. Jaszuńskiego.

Dublety. W związku ze znaczną ilością dubletów, jakie posiada biblioteka, Rada Adwokacka postanowiła dublety te oddać do księgozbioru przy Sądzie Okręgowym w Łodzi, zorganizowanego przez adwokata Adama Słomińskiego, z tym wszakże zastrzeżeniem, że biblioteka winna być dostępna w równej mierze dla adwokatów i sędziów.

Czasopisma. W okresie sprawozdawczym biblioteka powiększyła znacznie ilość czasopism, będących do dyspozycji czytelników, zaznaczyć przy tym należy, że 10 czasopism obecnie biblioteka otrzymuje gratisowo.

Z nowych czasopism wymienić należy: „Głos Prawników Śląskich", „Wiadomości Prawnicze" (Poznań), „Prasa Prawnicza", „Nieruchomość miejska", „Przegląd Dewizowy", „Orzecznictwo Podatkowo - Buchalteryjne". Zaprzestano prenumerować z powodu braku zainteresowania czasopismo niemieckie „Zeitschrift der Akademie für Deutsches Recht", bezpłatnie zaś otrzymywano następujące czasopisma: „Czasopismo Adwokatów Polskich", „Palestra", „Nowa Palestra", „Przegląd Notarialny", „Przegląd Prawa Prywatnego", „Prasa Prawnicza", „Notariat - Hipoteka", „Orzecznictwo Podat-

kowo - Buchalteryjne“, Nieruchomość miejska“ i „Współczesna Myśl Prawnicza“.

Ogólna ilość otrzymywanych obecnie przez bibliotekę czasopism przedstawia się, jak następuje:

	Stan na 1.XI. 1937 r.	Stan na 1.VI. 1938 r.
polskie	36	43
francuskie	7	7
niemieckie	3	2
Razem . . .	46	52

Wydatki biblioteczne w okresie sprawozdawczym przedstawiają się w sposób następujący:

1. Płace		2.100.—
2. Różne świadczenia osobowe		283.93
3. Lokómocje i wydatki biurowe		2.70
4. Telefon		196.48
5. Utrzymanie i konserwacja lokalu		
woźny	210.—	
światło	420.16	630.16
6. Zakup książek i prenumerata czasopism		517.18
7. Oprawa		406.85
8. Różne		60.—
Razem		4.197.30

Powyższe zestawienie rachunkowe uzupełnić należy uwagą, że w poprzednim okresie sprawozdawczym została zapłacona należność za prenumeraty czasopism w 1938 roku w sumie około 600 złotych; w tymże okresie zapłacono około

400 zł. za książki, które biblioteka otrzymała dopiero w obecnym okresie. Z powyższego wynika, że wydanie na zakup książek i prenumeratę czasopism zaledwie sumy zł. 517,18 nie dowodzi bynajmniej zmniejszenia ilości zakupywanych książek. Podobne pozycje wydatków nie rozkładają się równomiernie na poszczególne miesiące, jak np. płace i t. p., i dopiero zestawienie wydatków za pełny okres sprawozdawczy może dać jasny obraz gospodarki biblioteki.

11. Zarząd Funduszami i mieniem Izby.

a. Uwagi ogólne.

Podział funduszów. W dniu 16 listopada 1937 r.[1]) Rada Adwokacka powzięła uchwałę w przedmiocie ścisłego rozgraniczenia i podziału w naturze poszczególnych funduszów Izby. Rozdział funduszów został dokonany ogólnie według stanu na dzień 31 października 1937 r., co zostało uwidocznione w bilansach poszczególnych funduszów na dzień 31 października 1937 r. Podział ten został zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie w dniu 28 listopada 1937 r. i pozostała tylko kwestia ulokowania odnośnych funduszów w instytucjach kredytowych. W grudniu 1937 r. zostały one umieszczone w Banku Gospodarstwa Krajowego, jak następuje:

1) Majątek Izby — rachunek czekowy, przeznaczony do dyspozycji Rady, jako wpływy budżetowe.

2) Fundusz Obrotowy Zapomóg Ogólnych — rachunek czekowy, z którego są wypłacane pożyczki członkom Izby i zapomogi dla wdów i sierot po zmarłych adwokatach.

3) Fundusz Żelazny Funduszu Zapomóg Ogólnych — rachunek lokacyjny za wypowiedzeniem 6-miesięcznym.

4) Fundusz Zapomóg Pośmiertnych: a) obrotowy — rachunek czekowy, z którego są wypłacane zapomogi pośmiert-

---

[1]) Patrz sprawozdanie za r. 1936/37, str. 123.

ne, b) rezerwowy — rachunek lokacyjny za wypowiedzeniem 3-miesięcznym.

Wszystkie pozostałe fundusze, a więc: im. L. Figowskiego, im. Z. Sokołowskiego, im. Z. Tykocinera, Budowy Domu Prawnictwa Polskiego, Pomocy dla adwokatów na wypadek choroby lub niezdolności do wykonywania zawodu (ten ostatni powstał na zasadzie uchwały Walnego Zgromadzenia w zamian Funduszu Domu Wypoczynkowego) ulokowane zostały również w Banku Gospodarstwa Krajowego na rachunkach lokacyjnych z wypowiedzeniem 6-miesięcznym (z uwagi na większe oprocentowanie). Część majątku Izby została nadal w K. K. O. na rachunku oszczędnościowym i obecnie wynosi zł. 3.006,29. Rachunek w P. K. O. nadal jest zbiornikiem wpłat, rozdzielanych następnie na poszczególne fundusze i odpowiednio przelewanych do Banku Gospodarstwa Krajowego.

Wobec likwidacji Funduszu Domu Wypoczynkowego składki, wpłacone na ten fundusz, zostały zarachowane w wysokości, nie przekraczającej zł. 11.- na członka Izby, na Fundusz Zapomóg Pośmiertnych bądź też na inne należności, o ile z tytułu składek pośmiertnych zaległość nie istniała. Pozostałe wpływy utworzyły nowy Fundusz Pomocy dla Adwokatów na wypadek choroby lub niezdolności do wykonywania zawodu. Również na dobro tego funduszu zarachowano papiery wartościowe, złożone na Fundusz Domu Wypoczynkowego.

Inkaso składek. W roku sprawozdawczym, wobec konieczności intensywniejszego wypłacania zapomóg pośmiertnych, wzmożono inkaso w Warszawie przez powierzenie inkasa jeszcze 3 osobom oraz skierowano indywidualne wezwania Dziekana Rady w wypadkach stosunkowo dużych zaległości. Obrany sposób dał odpowiednie rezultaty i dostarczył materiału, którym Rada Adwokacka będzie się mogła kierować w razie przymusowej egzekucji, w myśl art. 81 n. pr. o u. a. Niezależnie od tego, na wniosek członka Rady - Skarbnika, Prezydium Rady wydelegowało do Delegatury Łódz-

kiej sekretarza Głównej Komisji Zapomogowej i kierownika buchalterii Rady w celu omówienia sposobu zlikwidowania dużych zaległości, przypadających od członków Izby, zamieszkałych w okręgu tamtejszej Delegatury. W dn. 2 kwietnia 1938 r. delegowani wspólnie z członkami Delegatury omówili sposób ściągnięcia zaległości z uwzględnieniem miejscowych warunków. Na wniosek delegowanych Rada Adwokacka zleciła Delegaturze Łódzkiej inkasowanie należności na rzecz Izby przez specjalnego inkasenta ,który na wpłacane kwoty otrzymał tymczasowe pokwitowania w odcinkach po zł. 5, 10, 15 i 25. Zainkasowane kwoty Delegatura będzie wpłacała na rachunek Izby po każdorazowym zainkasowaniu, przesyłając jednocześnie drugie egzemplarze tymczasowych pokwitowań. Wpłaty przekazane do końca miesiąca wydział buchalteryjno - finansowy zarachowywać będzie na poszczególne należności, wystawiając formalne pokwitowania celem doręczenia takowych przez inkasenta w zamian wydanych tymczasowych pokwitowań. System ten będzie również wprowadzony, w miarę możności, w innych Delegaturach.

Zarząd nieruchomością. W okresie sprawozdawczym zakończono remont części nieruchomości oraz, wskutek nakazu władz, pomalowano ściany od podwórza, wymyto i częściowo pomalowano frontową elewację domu z uwzględnieniem przy tej sposobności drobnych napraw. Koszt remontu zamknął się sumą zł. 37,522.—, z czego kwota zł. 30.750,14 pozostała do zapłacenia z poprzedniego okresu budżetowego.

b. Budżet.

Wykonanie budżetu. Wykonanie preliminarza budżetowego za okres od dn. 1 listopada 1937 r. do dn. 31 maja 1938 r. zamyka się po stronie dochodu sumą zł. 171.809,13, a po stronie wydatków sumą zł. 139.735,76, przekracza więc sumę, przypadającą na okres 7 miesięcy, o zł. 2.654.76. Nie oznacza to jednak, aby preliminarz budżetowy został przekroczony, gdyż w razie rozłożenia wydatków na sprawozdanie, listę

adwokatów i koszty zwołania Walnego Zgromadzenia na 12 miesięcy nadwyżka wydatków rzeczywistych nad preliminowanymi zostałaby wyrównana. Zaznaczyć należy, że koszty zwołania Walnego Zgromadzenia przekroczyły sumę preliminowaną wobec dodatkowego pokrycia należności za wynajem sali.

Efektywna nadwyżka w kwocie zł. 32.073 gr. 37, wykazana w zestawieniu wykonania budżetu, powstała częściowo dzięki intensywnemu ściąganiu należności na rzecz Izby od jej członków, częściowo zaś ze względu na to, że wpływy miesięczne przypadają nie tylko za miesiące z okresu sprawozdawczego, lecz stanowią wpłaty również na te miesiące, w których składki członkowskie nie są pobierane.

Należy zaznaczyć, że w okresie sprawozdawczym zdołano zatamować stały dotychczasowy wzrost zaległości w składkach na rzecz Izby i funduszu zapomóg pośmiertnych, poprawiono stan funduszu rezerwowego funduszu zapomóg pośmiertnych, wynoszącego obecnie w gotówce zł. 154.245.55, oraz funduszu obrotowego, funduszu zapomóg ogólnych, stanowiącego obecnie w gotówce sumę zł. 14.901.95.

Uzasadnienie preliminarza budżetowego. Naczelna Rada Adwokacka uchwałą z dnia 14 maja 1938 r. poleciła Radzie Adwokackiej przedstawienie Walnemu Zgromadzeniu preliminarza budżetowego na okres od dnia 13 sierpnia 1938 r. do dnia 1 grudnia 1939 r. Z uwagi na to, że okres budżetowy rozpoczyna się w dniu 1 grudnia każdego roku, zaszła konieczność zestawienia 2 preliminarzy budżetowych, t. j. na czas od dn. 13 sierpnia 1938 r. do dn. 1 grudnia 1938 r. i od dn. 1 grudnia 1938 r. do dn. 30 listopada 1939 r.

Ułożenie preliminarza budżetowego zostało dokonane na podstawie rzeczywistych wydatków z ostatniego półrocza, z uwzględnieniem możliwej ich zwyżki w przyszłym okresie sprawozdawczym ze względu na powiększenie ilości członków Rady i Sądu Dyscyplinarnego. Wzięto pod uwagę, że w pierwszym okresie zajdzie potrzeba przemeblowania sali posiedzeń przez dodanie 5 foteli, przedłużenie stołu i nabycie nowego sukna.

Uzasadnienie poszczególnych działów preliminarza przedstawia się, jak następuje:

DZIAŁ I. NACZELNA RADA ADWOKACKA.

W piśmie z dnia 14 maja 1938 r. Naczelna Rada Adwokacka zaznaczyła, że przy uchwalaniu wysokości składki rocznej należy wziąć pod uwagę, że dotychczasowy budżet Naczelnej Rady Adwokackiej będzie znacznie podwyższony ze względu na znaczne powiększenie i rozszerzenie działalności. Wobec powyższego do preliminarza przyjęto, że składka dotychczasowa zł. 1750.— miesięcznie może być podwyższona o zł. 500.— miesięcznie t. j. do zł. 2250.—. O ile suma ta okaże się za mała dla Naczelnej Rady Adwokackiej, preliminarz budżetowy może stać się nierealny w tej pozycji, gdyż zwiększenie wydatków pociągnąćby musiało za sobą i podwyższenie składki członkowskiej, co w dzisiejszych czasach nie jest ani możliwe ani wskazane. Ponieważ zwyżka ta stanowi tylko część zwyżki, przypadającej od innych Rad Okręgowych, a nadto przybywa Izba Toruńska, należy przypuszczać, że suma 27.000 zł. rocznie, które przypadną od Rady Adwokackiej w Warszawie, będzie wystarczająca.

DZIAŁ II. RADA ADWOKACKA.

Rozdział 1. Sprawozdanie i lista adwokatów. Rubryka I. mieści w sobie koszty sprawozdania z pominięciem materiału, zamieszczonego w niniejszym sprawozdaniu, i może ulec pewnym wahaniom, tym bardziej że trudno przewidzieć w jakiej formie sprawozdanie i zamknięcie rachunkowe za czas od dn. 1 grudnia 1937 r. do dn. 12 sierpnia 1938 r. będzie przekazane nowej Radzie Adwokackiej celem przedłożenia w październiku 1939 r. Walnemu Zgromadzeniu do zatwierdzenia. W sumie tej mieszczą się również, poza kosztami druku i papieru, koszta, związane z zebraniem materiału, co może być wykonane tylko w godzinach pozabiurowych. Wynagrodzenie za pracę jest obliczone na ca. 1900

zł. Rubryka II — suma na sprawozdanie i listę adwokatów ulec może przy wykonaniu pewnemu odchyleniu, o ile materiał obu sprawozdań zostanie połączony. Oszczędność wtedy może wynieść ca 2000 zł.

Rozdział 2. Zwołanie Walnego Zgromadzenia. Kwota w rozdziale 2, w porównaniu z dotychczasowym preliminarzem budżetowym, została znacznie podwyższona wskutek ścisłego zgrupowania wydatków, związanych ze zwołaniem Walnego Zgromadzenia. Na wydatki te składają się: opłata za salę i ewentualna dopłata, druk obwieszczeń, porto pocztowe, przewóz i przesyłka sprawozdań, kartki do głosowania i t. p.; w pozycji tej mieści się również suma ca. zł. 500.— na wynagrodzenie pracowników biura za pracę w godzinach pozabiurowych.

Rozdział 3. Seminaria dla aplikantów. Opłatę tę pobiera intendentura Sądu Najwyższego dla woźnych, po zł. 10.— za każdy wieczór.

Rozdział 4. Subsydia na prace i wydawnictwa naukowe. Kwota preliminowana zł. 1.000.— stanowi raczej cichą rezerwę, gdyż dotychczas nic w tej dziedzinie nie było przedsiębrane.

Rozdział 5. Ofiary na cele społeczne. W każdym roku w sumie zł. 250.— są wypłacane na: Towarzystwo Pomocy Polonii Zagranicznej, Polski Czerwony Krzyż, Polską Macierz Szkolną, Pogotowie Ratunkowe i t. p.

Rozdział 6. Prenumerata pism. Z tej pozycji pokrywane są: prenumerata Gazety Sądowej zł. 28.— i wycinki Informacji Prasowej po zł. 73,50 za 250 wycinków.

Rozdział 7. Koszty podróży. Wydatek ten został podwyższony ponad rzeczywiste koszty podróży członka Rady z Łodzi licząc 30 plenarnych posiedzeń po zł. 25.— oraz ewentualny zwrot kosztów podróży członków Rady w sprawach urzędowych.

Rozdział 8. Różne. W pozycji tej mieszczą się: koszty, związane ze Zjazdem Delegatów — zł. 500.—, obiady dla Komisji Egzaminacyjnej (3 razy do roku po zł. 300.—)

— zł. 900.—, pzepisywanie tematów egzaminacyjnych — zł. 75.—, wypożyczanie krzeseł na egzaminy — zł. 75.—, urządzanie sali do ślubowania — zł. 45.—, ciastka na posiedzenia Prezydium i Głównej Komisji Zapomogowej—zł. 360.—, stale przyznawane noworoczne dla woźnych sądowych — zł. 300.— i drobne — zł. 140.—. Te wydatki są obliczone ściśle i nie ulegną żadnym wahaniom.

DZIAŁ III. BIURO RADY ADWOKACKIEJ.

Rozdział 1. Po raz pierwszy w preliminarzu budżetowym rozdział 1 — płace — został rozdzielony na 3 grupy: kancelaria ogólna, wydział buchalteryjno - finansowy i kancelaria rzeczników dyscyplinarnych. Dla każdej z tych grup osobno została określona suma wynagrodzenia, co w łącznej sumie powiększa ten wydatek o zł. 6.750.—, jakkolwiek nie przekracza norm w porównaniu z dotychczasowym preliminarzem budżetowym. Tutaj należy wyjaśnić, że do Działu III z Działu VII (Sąd Dyscyplinarny) przeniesiono 1 pracownika z pensją zł. 4.500.— rocznie i dodatkowo preliminowano 1 siłę kancelaryjną z pensją zł. 2.400.— rocznie tak, że zwiększenie wydatków, wykazane w sumie 6.750 zł., faktycznie wynosi zł. 6.900.—. W dotychczasowych preliminarzach budżetowych, stosownie do postanowienia specjalnej Komisji do spraw zmiany uposażeń pracowników z dn. 14 grudnia 1935 r., na wypłacanie dodatkowych wynagrodzeń doliczano 10%. Wobec tego, że zwiększone sumy rzeczywistych wydatków trudnoby było wykazać w preliminarzu budżetowym, suma zamierzona 10% została rozprowadzona na inne rozdziały, nie przekraczając 8%. Należy jeszcze nadmienić, iż w płacach, poza przyjętym ciężarem kancelarii rzeczników dyscyplinarnych, uwzględniono 2 dodatkowe siły po zł. 200.— dla kancelarii ogólnej i dla działu finansowego. W kancelarii ogólnej chodzi o przejęcie spraw sądownictwa polubownego, zaś w dziale finansowym — o objęcie spraw inkasa, i przygotowywanie materiału dla urzędów skarbowych w razie wszczęcia egzekucji w drodze administracyjnej. Dla działu tego uwzględniono zł. 1.200.—, na podwyżkę uposażeń.

Rozdział 2. Różne świadczenia osobowe. Pozycja ta, zwiększona o zł. 2.050.—, zawiera w sobie normalną zwyżkę o sumę, jaka przypada od uposażeń, przyjętych na etat Działu III, jak również kwotę na ewentualne pokrycie podatku specjalnego lub procentowe zwiększenie płacy, stosownie do postanowienia Komisji do spraw zmiany uposażeń pracowników.

Rozdział 3. Lokal. W rozdziale tym zasadniczo nie zachodzą większe zmiany, gdyż suma ogólna w porównaniu z poprzednim preliminarzem budżetowym została zmniejszona o zł. 700.—, a to skutkiem tego, że nie preliminuje się podatku od lokalu wobec wyraźnego przepisu art. 2 p. 3 prawa o ustroju adwokatury. W sumie wydatków na lokal uwzględniono ewentualną podwyżkę pensji woźnego, zatrudnionego przy sprzątaniu, o kwotę zł. 30.— miesięcznie ze względu na konieczność zatrzymywania go w biurze w normalnych godzinach urzędowania.

Rozdział 4. Telefony. Podwyższenie wydatków na telefony o zł. 500.— zostało spowodowane założeniem dodatkowego aparatu w kancelarii rzeczników dyscyplinarnych oraz zwiększoną ilością rozmów nadkontyngentowych.

Rozdział 5. Urządzenia i wydatki biurowe. Zwiększenie wydatków o zł. 1.000.— przewidziane jest na zwiększone wydatki przy zmianie druków w związku z nowym prawem o ustroju adwokatury i na ewentualne uzupełnienie sprzętu biurowego.

Rozdział 6. Portoria. Podwyżka tych wydatków również o zł. 1.000.— przewidziana jest ze względu na wzmożone wysyłanie upomnień o zaległe składki przed rozpoczęciem egzekucji w drodze administracyjnej lub przed zawieszeniem w czynnościach z powodu nie płacenia składek adwokackich.

Rozdziały 7, 8 i 9 nie wymagają objaśnień wobec ich niezmienionej wysokości.

Rozdział 10. Różne. Zwiększenie tych wydatków o zł. 550.— oparte jest na dotychczasowych wydatkach,

które efektywnie wynosiły zł. 1.500.—. Wzrosną one prawdopodobnie ze względu na zwiększenie się ilości członków Rady i rozszerzenie biura.

DZIAŁ IV. BIBLIOTEKA.

W tym dziale został skreślony rozdział 9 — katalog, a to wobec nie wyczerpania sumy w obecnym budżecie i nie rozpoczęcia prac, związanych z wydaniem katalogu. Globalna suma tego działu uległa zmniejszeniu o zł. 1.000.—, a poszczególne wydatki przeszeregowano odnośnie do wydatków rzeczywistych.

DZIAŁ V. POKOJE ADWOKACKIE.

W tym dziale, poza podwyższeniem sumy wydatków na telefony o zł. 1.500,— t. j. o wydatki rzeczywiste, żadnych znacznych zmian nie przeprowadzono. Rozmowy, prowadzone z aparatów w pokojach adwokackich, nie uległy zahamowaniu, a, przeciwnie, stale wzrastają. Kontroli nad używaniem tych aparatów po wyjściu woźnych z pokoi adwokackich nie ma i przypuszczać należy, że, wobec ograniczenia rozmów z aparatów sądowych, korzystają z aparatów Rady osoby, nie będące adwokatami. Jeżeli chodzi o zwyżkę różnych świadczeń osobowych o zł. 200.—, to suma ta zawiera ewentualne pokrycie przez Radę podatku specjalnego za woźnych.

DZIAŁ VI. DELEGATURY.

Dział ten pozostał bez zmian. Obliczenie dla każdej Delegatury dotychczas było przeprowadzone w ten sposób, że przeznaczano na ten cel 30% należnych składek członkowskich od adwokatów, zamieszkałych w okręgu każdej Delegatury. Zasada ta mogłaby być zmieniona z uwagi na to, że przy przeprowadzaniu ścisłych obliczeń dla niektórych Delegatur okazywało się, że subsydia pokrywane bywały ze składek, wpłacanych przez adwokaturę stołeczną.

Rozdział 1. Suma wynagrodzeń w porównaniu z poprzednim okresem sprawozdawczym zmniejszona została o 1 pracownika z pensją zł. 4.500.— rocznie i o taką to sumę powinny być mniejsze wydatki w tym rozdziale, lecz — wobec podwyższenia pensji w obecnym okresie — różnica ta sprowadza się do kwoty zł. 2.350.—.

Poza rozdziałem 4 — urządzenia i wydatki biurowe, który podwyższono o zł. 200.—, oraz rozdziałem 6 — zwrot kosztów przejazdów świadków — podwyżka zł. 600.—, pozostałe pozycje nie wymagają objaśnień.

Rozdział 4. Zwiększenie o zł. 200.— jest wynikiem tego, że działalność Sądu wymagać będzie uzupełnienia niektórych przyborów z ewentualną zmianą dotychczasowych, jak to druki i stemple.

Rozdział 6. Zwiększenie o zł. 600.— jest podyktowane stałym zwiększaniem się przyznawanych zwrotów kosztów podróży świadków.

c. Główna Komisja Zapomogowa.

Działalność. Główna Komisja Zapomogowa odbyła w okresie sprawozdawczym 13 posiedzeń, na których rozpatrzyła 371 spraw, dotyczących składek adwokackich i aplikanckich, składek na fundusz zapomóg pośmiertnych, wpisu jednorazowego, pożyczek i zapomóg. Przyznano zapomóg pośmiertnych rodzinom po zmarłych adwokatach na sumę zł. 181.000.—, a mianowicie:

a)	w 13	wypadkach	w pełnej	wysokości po	zł.	12.000.—
b)	„ 2	„	sumie		„	4.000.—
c)	„ 1	„	„	„	„	7.000.—
d)	„ 1	„	„	„	„	10.000.—

Nadto w 2 wypadkach przyznano zapomogi w pełnej wysokości, na łączną sumę zł. 24.000.—, adwokatom, którzy z powodu trwałej niezdolności do wykonywania zawodu na własne żądanie zostali wykreśleni z listy.

W 6 wypadkach przyznano adwokatom i aplikantom adwokackim pożyczki na łączną sumę zł. 4.700.—.

Wobec ustalenia, że wielu członków Izby nie płaci należycie składek adwokackich i na fundusz zapomóg pośmiertnych, skutkiem czego należności na rzecz Izby i funduszu stale wzrastały, Komisja w okresie sprawozdawczym postanowiła przystąpić energicznie do ściągania składek. Komisja wychodziła z założenia, że zaległości, stwarzające wiele ujemnych konsekwencyj dla członków Izby, powstają często wskutek tego, że szczupłość aparatu administracyjnego Rady nie dawała możności należytego dopilnowania płatników i ułatwienia im wypłacalności przez inkasowanie drobnych stosunkowo kwot lub rat, na jakie Komisja Zapomogowa rozłożyła zaległości. Kontrola z górą dwóch tysięcy płatników była zbyt utrudniona. Wobec powyższego Komisja na mocy uchwały Rady Adwokackiej wprowadziła na okres 3 miesięcy t. zw. dział inkasa, który podjął pracę nad ściąganiem zaległych należności z pożyczek, zapomóg pośmiertnych oraz kosztów, zasądzonych przez Sąd Dyscyplinarny. Z tej ostatniej pozycji wpływy wynosiły dotąd około 1.300 złotych.

Ogółem od dnia 1 grudnia 1937 r. do dnia 31 maja 1938 r. ściągnięto zaległych składek:

na fundusz zapomóg pośmiertnych	zł.	157.031.—
na fundusz zapomóg ogólnych	zł.	6.537.45
kosztów postępowania dyscyplinarnego	zł.	5.559.10

Przy ściąganiu należności zastosowano następujące środki: 1) zwiększono liczbę inkasentów, wprowadzono przy tym kontrolę ich obecności u płatników, aby zapobiec prowadzeniu inkasa u tych płatników, którzy płacą składki na

P. K. O., i pomijaniu innych płatników; 2) na mocy § 151 regulaminu Dziekan skierował do zalegających z większymi kwotami członków Izby upomnienia; 3) w szeregu wypadków, wobec uporczywego nie płacenia składek, złożono wnioski do Rady Adwokackiej o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, 4) wprowadzono w Łodzi inkaso należności przez inkasenta, pozostającego pod nadzorem Delegatury.

Ze względu na prawie zupełne wyczerpanie funduszu zapomóg ogólnych wskutek nagminnego nie zwracania przez członków Izby pożyczek Komisja postanowiła przystąpić do odbioru należności z tego tytułu od dłużników i w tym celu wystosowała do dłużników oraz poręczycieli upomnienia. W wypadkach bezskuteczności wezwań postanowiono kierować sprawy na drogę sądową.

Z uwagi na postanowienia § 19 statutu zapomóg pośmiertnych przeprowadzono w okresie sprawozdawczym nową kontrolę płatności składek, wysyłając upomnienia uczestnikom funduszu zapomóg pośmiertnych, zalegającym ze składkami ponad 6 miesięcy.

Nowe projekty. Wychodząc z założenia, że samorząd adwokacki winien nie tylko obarczać swych członków obowiązkami, ale i udzielać im w miarę możności, szczególnie w obecnych ciężkich czasach, skutecznej pomocy, Komisja projektowała:

a) utworzenie koleżeńskiej kasy oszczędnościowo - pożyczkowej, względnie szerokie korzystanie z funduszu zapomóg ogólnych przez udzielanie członkom Izby należycie zabezpieczonych oprocentowanych pożyczek z przeznaczeniem procentów w całości lub części na bezzwrotne zapomogi członkom, znajdującym się w ciężkich warunkach materialnych i nie będącym w możności zarobkowania. W tym celu postanowiono przystąpić do ściągania zaległych pożyczek, wstrzymano chwilowo tempo udzielania pożyczek z funduszu zapomóg ogólnych i wydawano je bardzo oględnie tylko w wyjątkowych wypadkach;

b) wprowadzenie emerytury adwokackiej, opartej na ustawie dla całej adwokatury, z tym, że fundusz emerytalny byłby utworzony ze znaczków emerytalnych 30—50 groszowych, naklejanych na każde pismo procesowe, które adwokat wnosi do sądu. Umożliwiłoby to obniżenie składek na fundusz zapomóg pośmiertnych. W związku z powyższym zbierano materiały statystyczno - ubezpieczeniowe do stworzenia projektu odnośnej ustawy;

c) Zorganizowanie pomocy lekarskiej przez zaangażowanie paru poważnych lekarzy specjalistów w celu leczenia członków Izby Warszawskiej, pozbawionych często możności wezwania lekarza w nagłych wypadkach do siebie lub najbliższej rodziny. Fundusze na ten cel mogłyby być zdobyte przez wprowadzenie opłat manipulacyjnych, które, wzorem innych Izb, pobierałaby Rada Adwokacka z upoważnienia Walnego Zgromadzenia.

Wobec krótkiego okresu urzędowania nie było można, chociażby częściowo, zrealizować zamierzonych planów.

Fundusz zapomóg pośmiertnych. Wobec tego, że sprawozdanie finansowe za okres 7 miesięcy przypadło wykonać w krótkim czasie, i wobec niemożności zamknięcia ksiąg, na podstawie których zostały by sporządzone bilanse wszystkich funduszów w formie takiej, jak zamieszczono w sprawozdaniu za r. 1936/37, zestawienia wyników działalności są podane z wymienieniem wpływów i wydatków w sumach globalnych.

W zestawieniu Funduszu Zapomóg Pośmiertnych: A. Obrotowy — wpływy na składkę pośmiertną w roku sprawozdawczym wyniosły zł 217 472,97, a za ten sam czas w okresie ubiegłym wpłynęło ze składek pośmiertnych zł. 175.214.40, nadwyżka zatem wyniosła zł. 412.218.57. Wpływy w okresie sprawozdawczym z wpisu jednorazowego według dawnego statutu wyniosły zł. 1.950,90, podczas gdy w tym samym czasie w okresie ubiegłym — zł. 1.256.—. B. Rezerwowy — według nowego statutu zł. 86.815.—, a w okresie ubiegłym — zł. 60.265.—, nadwyżka zatem wyniosła: na wpis jednorazowy

według dawnego statutu — zł. 694.90.— i według nowego statutu — zł. 26.550.—, czyli łącznie — zł. 27.244.90. Jeżeli chodzi o ogólny obraz powiększenia się sum do dyspozycji, przedstawiają się one następująco: na dz. 31 maja 1938 r. stan ogólny wynosi zł. 254.108.77, podczas gdy w dniu 31 maja 1937 r. wynosił zł. 198.544,81, nadwyżka zatem wynosi zł. 55.563.96.

III. Działalność Sądu Dyscyplinarnego Izby.

1. Skład Sądu Dyscyplinarnego.

W wyniku wyborów, dokonanych na Walnym Zgromadzeniu Adwokatów Izby w dniu 27 listopada 1937, skład Sądu Dyscyplinarnego w okresie sprawozdawczym był następujący:

1. Berens Edward
2. Bloch Józef
3. Ernst Eugeniusz
4. Jarosz Mieczysław
5. Orzęcki Michał
6. Niedzielski Marian
7. Rembertowicz Wacław
8. Rundo Stanisław,
9. Schönbach Maksymilian
10. Szadurski Wacław
11. Szurlej Stanisław
12. Świątkowski Henryk
13. Tomaszewski Tadeusz
14. Tyrchowski Wacław.

Na pierwszym ogólnym zebraniu członków Sądu w odnowionym składzie adwokat Marian Niedzielski w imieniu własnym i członków Sądu: Eugeniusza Ernsta, Wacława Szadurskiego, Stanisława Szurleja i Wacława Tyrchowskiego złożył deklarację o zrzeczeniu się przez wymienionych mandatów sędziów Sądu Dyscyplinarnego Izby.

Po wysłuchaniu powyższego oświadczenia ogólne zebranie członków Sądu, uznając, że złożenie przez wymienionych mandatów sędziów dyscyplinarnych nie może hamować dzia-

łalności Sądu Dyscyplinarnego, niezbędnej dla prawidłowego życia korporacji, a to tym bardziej, że złożenie mandatów sędziów dyscyplinarnych jest sprzeczne z art. 5 pr. o u. a., postanowiło przystąpić do wyborów przewodniczącego Sądu i jego zastępcy.

Na Prezesa Sądu Dyscyplinarnego Izby został wybrany Tadeusz Tomaszewski, na zastępcę — Wacław Rembertowicz.

2. Dane statystyczne.

Posiedzenia Sądu. W okresie sprawozdawczym Sąd Dyscyplinarny odbył ogółem posiedzeń:

niejawnych 16
jawnych (rozprawy dyscyplinarne) . . 25

Na posiedzeniu niejawnym rozpatrzono ogółem spraw 229

Wokandy posiedzeń jawnych obejmowały ogółem spraw 198

Zestawienie spraw, które podlegały rozpoznaniu na posiedzeniach niejawnych.

Powód wszczęcia lub wogóle wpływu spraw		Ilość spraw
Sprawy nie załatwione w okresie 1936/37		136
Wnioski rzeczników dyscyplinarnych	o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego	139
	o umorzenie spraw, wszczętych z zawiadomień sądów i urzędów . . .	36
Sprawy z odwołań od umarzających dochodzenie postanowień rzeczników dyscyplinarnych		40
Ogółem spraw było . . .		351

Sposób załatwienia	Ilość spraw
Zarządzono rozprawę dyscyplinarną	121
Umorzono postępowanie	35
Oddalono odwołania od postanowień rzeczników, umarzających dochodzenie	22
Zwrócono rzecznikowi dyscyplinarnemu celem przeprowadzenia dochodzenia	2
Zarządzono śledztwo	2
Jeszcze nie rozpoznano . . .	169
Ogółem spraw było . . .	351

Zestawienie spraw, które podlegały rozpoznaniu na posiedzeniach jawnych.

Powód wszczęcia	Ogółem było spraw	Załatwienie			Jeszcze nie osądzono
		Osądzono	Umorzono	Odroczono	
Sprawy nie osądzone w roku ubiegłym	111	82	3	26	—
Wszczęte z wniosków rzeczników dyscyplinarnych w okresie sprawozdawczym	121	30	1	12	78
Przekazane przez Sądy Dyscyplinarne innych Izb Adwokackich . .	4	1	2	1	—
Sprawy, w których Sąd Dysc., uchylając postanowienie umarzające rzecznika, zarządził rozprawę . .	2	1	1	—	—
Ogółem . . .	238	114	7	39	78

Wyroki. W 114 sprawach osądzonych zapadło ogółem
wyroków uniewinniających 44
wyroków skazujących 71

Razem . . . . . 115 [1])

Wymiar kar był następujący:

Rodzaj kary	ile razy zastosowany	
Upomnienie		41
Nagana	20	
Nagana i grzywna	1	21
Zawieszenie w czynnościach adwokata na 1 miesiąc . .	1	
" " " na 6 miesięcy .	1	
" " " na 1 rok . . .	2	4
Skreślenie z listy adwokatów		5
Razem . . .		71

3. Statystyka porównawcza.

Zestawienie porównawcze spraw, podlegających rozpoznaniu na posiedzeniach niejawnych.

Okres sprawozdawczy	Ogółem było spraw	Załatwiono spraw	Pozostało niezałatwionych spraw
1932/1933	422	336	86
1933/1934	352	293	59
1934/1935	358	312	46
1935/1936	459	410	49
1936/1937	465	329	136
1937/1938	351	182[2])	169

[1]) Wymiar kar był stosowany w ten sposób, że za różne przewinienia, objęte jednym postępowaniem dyscyplinarnym, wymierzano odrębne kary; stąd większa ilość wyroków skazujących niż osądzonych spraw.

[2]) Mniejsza liczba spraw załatwionych tłomaczy się zdekompletowaniem składu Sądu Dyscyplinarnego wobec złożenia przez 5 członków Sądu mandatów.

Zestawienie porównawcze spraw, podlegających rozpoznaniu na posiedzeniach jawnych.

Okres sprawozdawczy	Ogółem było spraw	Osądzono	Odroczono	Pozostało do osądzenia
1932/1933	258	175	27	56
1933/1934	285	220	34	31
1934/1935	303	220	33	50
1935/1936	337	192	47	98
1936/1937	347	178	58	53
1937/1938	238	121[1]	39	78

Zestawienie porów

Zapadło wyroków	1932/33
Uniewinniających	76
Skazujących na:	
upomnienie	51
naganę	25
zawieszenie w czynnościach adwokata	26
przedłużenie aplikacji adwokackiej	—
skreślenie z listy adwokatów	—
skreślenie z listy aplikantów adwok.	—
Ogółem	178

4. Orzecznictwo.

Sposób prowadzenia sprawy.

1. Nie licuje z godnością stanu adwokackiego podejmowanie się interwencji w sprawie personalnej obsady stanowisk za honorarium;

[2]) W tej liczbie 7 spraw zostało umorzonych.

interwencja taka byłaby możliwa tylko w wypadkach wyjątkowych, kiedy chodzi o dobro sprawy w interesie publicznym, jednak i w tych wypadkach pobranie przez adwokata honorarium byłoby niedopuszczalne.
(25. XI. 1936 r., Nr. D. 185/36 — „Palestra", 1938 r., str. 376).

2. Dostarczanie przez obrońcę oskarżonemu, przybywającemu w areszcie, wiadomości od osób trzecich w formie listów, zawierających dane, dotyczące bądź to samej sprawy bądź to osób związanych ze sprawą, stanowi poważne wy-

nawcze wyroków.

W okresie sprawozdawczym				
1933/34	1934/35	1935/36	1936/37	1937/38
88	107	38	60	44
70	49	85	60	41
37	38	42	31	21
19	20	25	22	4
—	2	1	—	—
—	1	3	15	5
—	—	1	—	—
214	217	195	188	115

kroczenie przeciwko temu zaufaniu, jakie ustawodawca wprowadził w art. 94 k. p. k. w interesie oskarżonego i jego obrońcy;

wyrażenie przez obrońcę oskarżonego, pozostającego w areszcie, zgody na doręczenie temu ostatniemu listu, następnie zaś doręczenie listu, nie tylko nie wchodzi w zakres czynności zawodowych, ale, wręcz przeciwnie, stanowi pogwałcenie uprawnień i obowiązków adwokata, wobec czego

obwiniony w obronie swojej nie może powoływać się na obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej.
(30. X. 1937 r., Nr. D. 106/37 — „Palestra“, 1937 r., str. 1166).

3. Adwokat, którego poświadczeniu odpisu sąd daje wiarę ze względu na jego stanowisko w wymiarze sprawiedliwości, powinien dokładać wszelkiej staranności, aby poświadczony przez niego odpis ściśle odpowiadał oryginałowi;

skoro nader poważnym wykroczeniem przeciwko obowiązkom zawodowym jest już sama niedostateczna sumienność przy wykonywaniu tej czynności, tym większą winę ponosi adwokat, poświadczający, chociażby w najlepszej wierze, odpis, gdy oryginału w ogóle nie miał w ręku.
(28. IV. 1937 r., Nr. D. 115/36 — „Palestra“, 1938 r., str. 378).

Czynności adwokata jako arbitra i depozytariusza.

4. Adwokat, podejmując się roli arbitra i depozytariusza, powinien zapomnieć o poprzedniej roli doradcy i pełnomocnika jednej ze stron oraz zachować bezstronność i niezależność decyzji przy sumiennym wykonywaniu zaszczytnego obowiązku, bez względu na konsekwencje narażenia się na proces sądowy ze strony niezadowolonej.
(24. X. 1936 r., Nr. D. 158/36).

Skarżący zarzucał obwinionemu, że, będąc depozytariuszem i wspólnym mężem zaufania obu stron umawiających się, nie wywiązał się sumiennie ze swych obowiązków przez działanie stronnicze na korzyść swego klienta, jako jednej strony, z jawną szkodą dla skarżącego, jako drugiej strony.

Stosunek do klientów.

5. Przy obronie powierzonych mu prywatnych interesów adwokat przede wszystkim powinien dbać o to, by nie mogły powstać nawet pozory domniemania, iż w identycznych sprawach, mających między sobą ścisły związek, łatwo może zmieniać swoje przekonanie i podważać tym samym słuszność poprzednio bronionej sprawy, zwłaszcza, że przeo-

brażenie się z roli oskarżyciela pewnej osoby w rolę jej obrońcy w przekonaniu ogółu może wywołać nader ujemną opinię o etyce adwokackiej i powadze stanu.

(27. III. 1936 r., Nr. D. 41/35 — „Palestra", 1938 r., str. 150).

Adwokat został obwiniony o to, że po wniesieniu przeciwko upadłemu sprawy karnej później, po jej umorzeniu, w imieniu upadłego złożył opozycję przeciwko decyzji, ogłaszającej temu ostatniemu upadłość na podstawie zarzutów, analogicznych z podniesionymi w skardze do prokuratora.

6. Wprowadzenie w błąd klienta przez niezgodne z prawdą upewnianie go, że sprawa wniesiona została do sądu, jest nie tylko ciężkim uchybieniem przeciwko obowiązkom zawodowym adwokata, ale również jest uchybieniem przeciwko godności stanu adwokackiego, okłamywanie bowiem przez adwokata swego klienta przyczynia się do obniżenia opinii o adwokaturze w społeczeństwie.

(13. II. 1937 r., Nr. D. 256/36).

7. Zawiadamianie klienta przez adwokata o zaniechaniu dokonania przyrzeczonej czynności procesowej, uwarunkowanej terminem zawitym, zamiast listem poleconym listem zwykłym należy uznać za postępowanie niepoważne i lekkomyślne, gdyż list zwykły nie zabezpiecza należycie interesów obu stron, a mianowicie klienta — od strat w wypadku zaginięcia listu, a adwokata — od odpowiedzialności z powodu braku dowodu nadania listu, t. j. zawiadomienia klienta.

(3. X. 1936 r., Nr. D. 139/36).

Czynności pozazawodowe.

8. Udaremnianie egzekucji przez ukrywanie zajętych przez wierzycieli ruchomości i korzystanie następnie —

celem uniknięcia odpowiedzialności karnej — z prawa amnestii stanowi ciężkie uchybienie godności stanu adwokackiego.

(18. IX. 1937 r., Nr. D. 61/37).

9. Zwlekanie przez adwokata z uregulowaniem długu karcianego naraża na szwank powagę i godność stanu adwokackiego, nie płacenie bowiem takiego długu koliduje z zasadami uczciwości i honoru.

(26. IX. 1936 r., Nr. D. 130/36).

IV. Sprawozdanie finansowe.

1. Sumy do dyspozycji.
2. Wykonanie budżetu.
3. Preliminarz budżetowy na okres 1938/39.
4. Zestawienia wpływów i wydatków:
   a) Majątku Izby.
   b) Funduszu Zapomóg Ogólnych.
   c) Funduszu Zapomóg Pośmiertnych.
   d) Funduszów Żelaznych.
   e) Wydawnictwa „Palestra".
5. Zestawienie przyznanych i wypłaconych zapomóg pośmiertnych.

SUMY DO DYSPOZYCJI.

na dzień 31/5 1938 r.

1. MAJĄTEK IZBY		45.725.48
2. FUNDUSZ ZAPOMÓG POŚMIERTNYCH: .		
A. Obrotowy	19.791.96	
B. Rezerwowy , ...	154.245 55	174.037.51
3. FUNDUSZ ZAPOMÓG OGÓLNYCH: . .		
A. Obrotowy	14.901.95	
B. Żelazny	436.25	15.338.20
4. FUNDUSZE ŻELAZNE		11.117.20
5. WYDAWNICTWO „PALESTRA"		7.889.38
		254.107.77

WYKONANIE BUDŻETU

za okres od dn. 1.XI.37 do dn. 31.V.38

DOCHODY:

Składki adwokackie	105.366,01
„ aplikanckie	4.519,15
„ wpisowe	30.250,—
Opłaty manipulacyjne	7.440,—
Ryczałt administr. Fund. Zap. Pośm. . . .	16.915,—
Różne	7.318,97
Ogółem .	171.809,13

WYDATKI:

Dział	I	Naczelna Rada Adwokacka . . .	12.000,—
„	II	Rada Adwokaeka	11.404,97
„	III	Biuro Rady Adwokackiej . . .	73.492,89
„	IV	Biblioteka	4.197,30
„	V	Pokoje adwokackie	14.138,72
„	VI	Delegatury	8.086,25
„	VII	Sąd Dyscyplinarny	16.415,63
		Ogółem .	139.735,76

ZESTAWIENIE WYKONANIA BUDŻETU:

Dochody	171.809,13
Wydatki	139.735,76
Nadwyżka .	32.073,37

Preliminarz budżetowy

na okres od 13/8 38 r. do 30/11 39.

Dział	Rozdział	NAZWA DZIAŁU I ROZDZIAŁU	Wydatki w złotych od 13/8.38 do 30/11.38	Wydatki w złotych od 1/12.38 do 30/11.39
		Wydatki		
I		NACZELNA RADA ADWOKACKA		
	1	Składka roczna . . , ...	7.875	27.000
			7.875	27.000
II		RADA ADWOKACKA		
	1	Sprawozdanie i lista adwokatów . .	3.000	5.200
	2	Zwołanie Walnego Zgromadzenia .	—	800
	3	Seminaria dla aplikantów	250	2.000
	4	Subsydia na prace i wyd. nauk . .	—	3.000
	5	Ofiary na cele społeczne	—	250
	6	Prenumerata pism	150	550
	7	Koszty podróży	—	1.200
	8	Różne	200	1.500
	9	Uzupełnienie umeblowania	1.500	—
			5.100	14.500
III		BIURO RADY		
	1	Płace:		
		a) kancelaria ogólna.	9.300	39.600
		b) wydz. buchalt.-finansowy. . .	7.200	31.200
		c) kancelaria rzecz. dyscypl. . .	2.800	11.850
	2	Różne świadczenia osobowe . . .	2.800	9.300
	3	Lokal.	3.600	14.800
	4	Telefony.	350	1.500
	5	Urządzenia i wydatki biurowe . .	1.250	6.500
	6	Portoria	1.500	7.600
	7	Lokomocje	100	500
	8	Koszty inkasa	3.200	12.800
	9	Ubezpieczenie kasy.	—	350
	10	Różne	400	2.000
			32.500	138.000
IV		BIBLIOTEKA		
	1	Płace.	900	3.750
	2	Różne świadczenia osobowe . . .	75	360
	3	Lokomocje	5	20
	4	Wydatki biurowe	20	100
	5	Telefon	60	300
	6	Utrzymanie i konserw. lokalu. . .	270	1.080
	7	Zakup książek i prenumer. pism. .	500	2.640
	8	Oprawa.	150	600
	9	Katalog	—	1.000
	10	Różne.	20	150
			2.000	10.000

Dział	Rozdział	NAZWA DZIAŁU I ROZDZIAŁU	Wydatki w złotych od 13/8.38 do 1.12.38	Wydatki w złotych od 1/12.38 do 30.11.39
V		POKOJE ADWOKACKIE		
	1	Płace	3.500	14.000
	2	Różne świadczenia osobowe. . . .	300	1.100
	3	Telefony	2.000	8.000
	4	Utrzymanie i konserw. lokalu. . .	250	1.000
	5	Różne.	—	100
			6.050	24.200
VI		DELEGATURY		
	1	Subsydja na utrzymanie Delegatur .	3.750	15.000
			3.750	15.000
VII		SĄD DYSCYPLINARNY		
	1	Płace	4.000	18.650
	2	Różne świadczenia osobowe . . .	500	2.000
	3	Lokomocje	50	200
	4	Urządzenia i wydatki biurowe . .	300	1.200
	5	Portoria	250	1.000
	6	Zwrot kosztów przejazd. świadków	400	1.600
	7	Telefon	100	500
	8	Różne	25	150
			5.625	25.300
		ZESTAWIENIE WYDATKÓW		
		Dział I	7.875	27.000
		„ II	5.100	14.500
		„ III	32.500	138.000
		„ IV	2.000	10.000
		„ V	6.050	24.200
		„ VI	3.750	15.000
		„ VII	5.625	25.300
		Ogółem . . .	62.900	254.000
		Dochody		
		Składki adwokackie	50.000	190.000*)
		„ aplikanckie.	500	5.000
		„ wpisowe.	2.500	15.000
		Opłaty manipulacyjne.	1.500	6.000
		Ryczałt adm. Fund. Zap.	7.250	31.000
		Różne	1.150	7.000
		Ogółem . . .	62.900	254.000

*) Preliminowano po uwzględnieniu potrącenia 5% wpływów na Fundusz Obrotowy Zapomóg Ogólnych.

MAJĄTEK IZBY

na dzień 31/5 1938 r.

Pozostałość z ubiegłego okresu		7.902,20
Składki adwokackie	110.425,63	
„ aplikanckie	4.713,—	
„ wpisowe	30.200,—	
Opłaty manipulacyjne	7.410,—	
Koszty post. dyscypl.	5.587,60	
Komorne od Stow. Adw. za lata ub.	1.100,—	
Ryczałt adm. F. Z. P.	16.915,—	
Różne dochody budżetowe	1.258,57	
Potrącone świadcz. pracown.	12.828,36	
Składki na F. O. N.	5.079,47	
Zastępstwa w spr. kar.	1.395,—	
Zwrot zaliczek	85,—	
Do zaliczenia	11.085,56	
%% od kapitałów na r-kach	724,50	208.807,69
		216.709,89

Wydatki budżetowe	139.735,76	
Świadczenia pracown. z ub. okr.	67,98	
„ „ w bież. okr.	12.828,36	
Składki na F. O. N.	5.101,57	
5 % wpływu skł. czł. na F. Z. Og.	5.783,43	
Zastępstwa w spr. kar.	1.540,—	
Zaliczki	910,—	
Zwrot składki wpisowej	100,—	
„ opłaty manipulac.	105,—	
Koszty sporządz. legitymac. adw.	1.311,50	
Różne z rozliczenia	3.000,—	
Stała Deleg. Zrzeszeń. Prawn.	500,—	170.984,41
Sumy do dyspozycji		45.725,48
		216.709,89

FUNDUSZ ZAPOMÓG OGÓLNYCH.

na dzień 31.5.1938 r.

A. Obrotowy			
Pozostałość z ub. okresu			
Bank Gosp. Krajowego . . .		2.213.13	
Wpłynęło:			
na spłatę pożyczek	12.947.87		
na procenty.	369,92		
ofiara fund. „Charitas" . . .	225.—		
za kup. od pap. wart. . . .	159.10		
5% ze skł. członkowskich . .	5.783,43	19.485.32	21.698.45
B. Rezerwowy			
Pozostałość z ub. okresu			
Bank Gosp. Krajowego . . .		291.90	
Wpłynęło:			
za kup. od pap. wart. . . .	149.25		
dopisane odsetki	0.10	149.35	441.25
			22.139.70

A. Obrotowy			
Wypłacono:			
zapomóg stałych	2.770.—		
pożyczek członkom Izby . .	4.025.—		
za książeczkę czek.	1.50	6.769.50	
Sumy do dyspozycji:			
kasa	2.116.85		
B.G.K. r-k czek. Nr. 3.504 .	5.507.61		
P.K.O.	7.277.49	14.901.95	21.698.45
B. Rezerwowy			
Odpisane koszty depoz. . . .		5.—	
Sumy do dyspozycji:			
B.G.K. r-k. lok. Nr. 360. . .		436.25	441.25
			22.139.70

FUNDUSZ ZAPOMÓG POŚMIERTNYCH

na dzień 31/5 1938 r.

A. OBROTOWY			
Pozostałość z ub. okresu . . .			
Bank Gosp. Krajowego		23.418,80	
Wpłynęło:			
na składki pośmiertne . . .	217.472,97		
na wpis jednorazowy . . .	1.950,90		
odsetki	817,56	220.241,43	243.660,23
B. REZERWOWY			
Pozost. z ub. okresu			
Bank Gosp. Krajowego . . .		50.364,89	
Wpłynęło:			
na wpis jednorazowy . . .	86.815,—		
20% skł. pośmiertnych . . .	39.768,27		
odsetki	140,54		
za wylos. pap. wart. . . .	860,—		
za kupony.	10.171,74		
za komorne	31.777,60		
zwrot nadpł. % %	165,—	169.698,15	220.063,04
			463.723,27

A. OBROTOWY			
Wypłacone:			
Zapomogi pośmiert.	167.050,—		
20 % skł. na fund. rezerw. .	39.768,27		
ryczałt. administ.	16.915,—		
za bad. lek. ucz. funduszu .	135,—	223.868,27	
Sumy do dyspozycji:			
B.G.K. rk. czek. 2654. . . .		19.791,96	243.660,23
B. REZERWOWY			
Wypłacone:			
Izba Pozn. rozlicz.		10.898,25	
opłaty manipulac. i koszt. dep.		209.73	
zwrot wpisu jednorazowego .		1.325,50	
Nieruchomość:			
podat. od nieruch.	6.425,50		
K.K.O. — %% od pożyczki . .	1.663,50		
T-wo Kred. — %%	5.502,97		
pensje	2.100,—		
Ubezp. i F. Prac.	170,04		
inwestycje	37.522,—	53.384,01	
Sumy do dyspozycji:			
B.G.K. rk. lok. 356	137.398,87		
P. K. O.	16.846,68	154.245,55	220.063,04
			463.723,27

FUNDUSZE ŻELAZNE

na dzień 31.5.1938 r.

FUNDUSZ:	Gotówka na rk. lok. w B.G.K.	Pap. wart. kurs per 31.10.37	Ogółem
I. im. L. Figowskiego	572,20	2.016,—	2.588,20
II. „ Z. Tykocinera	3.242,30	780,—	4.022,30
III. „ Z. Sokołowskiego	3.681,70	2.425,20	6.106,90
IV. Budowy Domu Pr. Pol . . .	150,—	—	150,—
V. Pomocy dla adw. na wypadek choroby	3.471,—	1.872,—	5.343,—
	11.117,20	7.093,20	18,210,40

FUNDUSZ:			Ogółem
I. im. L. Figowskiego			2.588,20
II. „ Z. Tykocinera			4.022,30
III. „ Z. Sokołowskiego			6.106,90
IV. Budowy domu Pr. Pol. . . .			150,—
V. Pomocy dla adw. na wypadek choroby			5.343,—
			18 210,40

Wydawnictwo „Palestra“.

na dzień 31/5. 1938 r.

	Zł.	Zł.
Pozostałość z ub. okresu.		
Kasa Wydawnictwa „Palestra“	211,03	
P. K. O. „ „	4.187,81	
Urząd Pocztowy zlecenia inkasowe	797,86	5.196,70
Wpłynęło:		
na prenumeratę	21.421,55	
za egzemplarze wydawnictwa	174,26	
za obwieszczenia	51,90	
za biuletyny	50,—	
odsetki	13,83	21.711,54
		26.908,24

	Zł.	Zł.
Wydatkowano:		
na koszty druku:		
czasop. „Palestra“	7.155,95	
biuletynów Nacz. Rady Adw.	124,—	
Prawa o ustr. adw.	750,—	8.029,95
na papier tekstowy i okład.		3.120,—
na honoraria		3.871,30
na koszta wysyłki	607,60	
„ „ opakowania	318,80	
na druki	286,—	
na lokomocje	280,—	
na koszty inkasa	1.195,05	
na ogólne koszty administr.	1.275,06	3.962,51
zwrot nadpłaconych		35,10
Pozostałość na dz. 31. V. 38.		
Kasa Wydawnictwa „Palestra“	2.440,82	
P. K. O. „ „	5.049,79	
Urząd Pocztowy	399,27	7.889,38
		26.908,24

ZESTAWIENIE

przyznanych i wypłaconych zapomóg pośmiertnych

w okresie od dn. 1-11-37 do 31-5-38.

	Należne	Wypłacone	Do wypłacenia
Zapomogi z okresu sprawozdawczego ubiegł. po zmarłych adwokatach:			
Chylińskim Władysławie	4.000.—	4.000.—	—
Momentowiczu Bolesławie . . . *)	1.350.—	1.050 —	300.—
Okręcie Leonie . . . . *)	3.000.—	300.—	2.700.—
Żylińskim Czesławie	10.000.—	10 000.—	—
	18.350,—	15.350.—	3.000.—
Wykreślonemu:			
Wajntraubowi Samuelowi	10.000.—	10.000.—	—
a)	28.350.—	25.350.—	3.000.—
Zapomogi z okresu sprawozdawczego bieżąc. po zmarłych adwokatach:			
Aleksandrowiczu Stefanie zm. 11.5.38	12.000.—	4.700.—	7.300.—
Byczkowskim Adamie „ 18.11.37	12.000.—	12.000.—	—
Dreszerze Juliuszu „ 14 5.37	4.000.—	—	4.000.—
Fidlerze Janie „ 10.1.38	10.000.—	10.000.—	—
Goldsteinie Stanisławie „ 25.9.37	12.000.—	12 000.—	—
Kamińskim Eugeniuszu „ 6.2.38	12 000.—	2.000.—	10.000.—
Kleinermanie Izaaku „ 21.1.38	12.000.—	12.000.—	—
Lewańskim Tadeuszu „ 8.12.37	4,000.—	4.000.—	—
Lutto Janie „ 15.2.38	7.000. -	5.000.—	2.000.—
Łepkowskim Karolu „ 6.10.37	12.000. -	12.000 —	—
Mińkiewiczu Wacławie „ 8.3.38	12.000 —	2.000.—	10 000.—
Młodzkim Władysławie „ 6.1.38	12.000 —	2.000.—	10.000.—
Pinkusie Norbercie „ 15.3 38	12.000.—	2.000.—	10.000.—
Polakiewiczu Stanisławie „ 16.2.38	12.000.—	2.000.—	10.000.—
Różyckim Czesławie „ 26.12.37	12.000.—	2.000.—	10.000.—
Rywlinie Matusie „ 11.12.37	12.000.—	12.000.—	—
Sonenbergu Maurycym „ 4.12.37	12.000.—	8.000.—	4.000.—
Wolskim Antonim „ 8.2.38	12.000.—	6.000.—	6.000.—
	193.000.—	109.700.—	83.300.—
Wykreślonym:			
Paprockiemu Antoniemu wykr. 23.11.37	12.000.—	12.000.—	—
Poznańskiemu St. Konst. „ 25.1.38	12.000 —	10.000.—	2.000.—
b)	217.000 —	131.700.—	85.300.—
a)	28.350. -	25 350.—	3.000. -
	245.350 —	157.050.—	88.300. -
Wypłacono na koszta pogrzebu zmarłych adwokatów:			
Berenbauma Maurycego „ 8.12.37		2.000.—	
Eustachiewicza Stan. „ 30.5.38		2.000.—	
Hejmowskiego Konstant. „ 15.3.38		2.000.—	
Planera Rudolfa „ 15,1.38		2.000.—	
Silbigera Dawida „ 2.5.38		2.000.—	
		10.000.—	

*) Zapomogi przekazywane miesięcznie

Objaśnienie skrótów, użytych w tekście sprawozdania.

Art.	— artykuł.
Dz. U. R. P.	— Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.
Komunikat	— komunikat Rady Adwokackiej w Warszawie.
N. pr. o u. a.	— Prawo o ustroju adwokatury z dnia 4 maja 1938 r .(Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 289).
Poz.	— pozycja.
Pr.	— protokół posiedzenia Prezydium Rady Adwokackiej w Warszawie.
Prot.	— protokół posiedzenia Rady Adwokackiej w Warszawie.
Pr. o u. a.	— Prawo o ustroju adwokatury z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 733).
Regulamin	— regulamin Rady Adwokackiej w Warszawie.
Sprawozdanie	— sprawozdanie Rady Adwokackiej w Warszawie.
U.	— uchwała Rady Adwokackiej w Warszawie.

Wyjaśnienie do danych statystycznych, zawartych w sprawozdaniu.

Wszelkie podane w tekście sprawozdania dane statystyczne za okres sprawozdawczy, jeśli inaczej nie zaznaczono, są zestawione za czas od dnia 1 listopada 1937 r. do dnia 25 maja 1938 r. Sprawozdanie finansowe obejmuje okres od dnia 1 listopada 1937 r. do dnia 1 czerwca 1938 r.

SPIS RZECZY.

Str.

Str.

